

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2018/19

ÚVODNÍ SLOVO:

Vážení rodiče, milí žáci, všichni čtenáři našich školních novin, i když jsem ředitelem této školy už více než 25 let a mám tedy se školou nějaké ty zkušenosti, pokaždé nad tématem tohoto úvodníku hodně přemýšlím. Každý člověk se setkává s různými problémy a sní o jejich řešení, i když jsou většinou nesnadná nebo i nespílitelná. Přesto lidé touží problémy vyřešit nebo jejich podstatu alespoň změnit. Často se mě někdo ptá, jak si představuji ideální školu. Ale co je vlastně ideální škola?

Ideální škola, to je pro každého z nás takový sen. Ideální škola, to zní tak neuvěřitelně! Většina žáků by ji definovala jednoduše: chodili by tam, kdy by sem jim chtělo, učili by se jenom to, co by je zajímalo, nebylo by známkování, písemky, zkoušení. Učitelé by je nechávali dělat si, co chtějí, mohli by si jenom hrát a bavit se s kamarády, domácí úkoly by byly dobrovolné. To by byl ideál? Po počátečním nadšení bychom asi všichni zjistili, že to není tak úplně ono. Tak jak ještě jinak si můžeme představit ten pomyslný ideál?

Abyste cokoliv bylo ideální, musí se sejít v jeden okamžik zpravidla několik faktorů. Když tedy mluvíme o škole, určitě se všichni shodneme, že důležité jsou dvě složky – hmotná a lidská. Hmotnou složkou myslím kvalitně postavenou budovu, její celkové vybavení, dobré učebnice a zajímavé pomůcky. To všechno může ředitel školy nějakým způsobem zabezpečit nebo se o to alespoň v rámci rozpočtu, který má k dispozici, snažit, a to si myslím, že se nám docela dobře daří. Podstatnější je ale ta druhá složka, lidská.

A právě s touto druhou, lidskou, složkou je to někdy mnohem větší problém, než by se zdálo. Rodiče, učitelé i žáci by měli vidět společný cíl – co nejlepší vzdělání, které je možné si ze školy odnést. Učitelé by měla jejich práce bavit, měli by ji dělat rádi, aby nadšení z poznání dokázali na své žáky přenést. Takové učitelé se do našeho pedagogického sboru snažím vybírat, aby žákům na jejich cestě ke vzdělání pomáhali a zároveň je učili tomu, že bez práce nejsou koláče a k dobrému výsledku je často potřeba přispět i nějakou obětí. K tomu mohou přispívat i rodiče, kteří by se školou měli spolupracovat a pokud se objeví nějaký problém, tak se jej společně snažit co nejlépe vyřešit. Ale nejpodstatnější faktor, a to je věc, která mě v těchto dnech nejvíce trápí, jsou vztahy mezi samotnými žáky.

Třída nemůže být rozdělena na skupinky, které spolu vzájemně bojují nebo si dokonce dělají naschvály, nebo se chovají tak, že znemožňují učení ostatním a učitel musí většinu času vyučování trávit jejich „krocením“. Na základní škole děti tráví tolik času, jako už v žádné další vzdělávací instituci, často ani v zaměstnání nejsou v jednom pracovním kolektivu tak dlouho. Proto by se všichni společně měli snažit o to, aby jim spolu bylo dobře. Třidu a kolektiv v ní si nevybírají, třídy na naší škole jsou tvořeny nějakým společným zájmem – ať už o jazyky, o atletiku nebo fotbal nebo tím, že jde o třídu všeobecně zaměřenou. Kromě vlastní rodiny si zpravidla žádný kolektiv nevybíráme podle toho, kdo se nám líbí, přesto musíme v mnoha kolektivech fungovat a snažit se o to, aby nám i ostatním bylo spolu dobře. O to by se měli snažit i všichni naši žáci i učitelé a rodiče by je v tom měli podporovat a pomáhat jim. Každá třída je tak dobrá nebo nedobrá, jakou si ji žáci společnými silami s učiteli udělají. Stejně jako v životě, ani ve třídě nemusí být všichni společně kamarádi, ale musí se vzájemně respektovat. A s tím nám nepomůže větší rozpočet, ani žádná vyhláška nebo nařízení Ministerstva školství nebo jiného úřadu. Tím se dostáváme k problému vzájemné tolerance, která v dnešní době silně zaostává a na kterou moc málo myslíme. Ale odstranit tento problém není možné, dokud si neuvědomíme, že tu tento problém vlastně existuje. Pak nám nezbyvá než se snažit. A čím více lidí ve třídě se snaží, tím je výsledek lepší. Vždyť v klidném prostředí, kde vládne pohoda a dobrá nálada, se toho všichni zvládnou více naučit, práce jim jde snadněji a celý den jim společně utíká mnohem rychleji než v prostředí, kde vládne špatná nálada, naštvanost, nadávky a křik.

Lidé si často přejí NĚCO změnit. Přestože vidím na naší škole mnoho, co by stálo za zlepšení, nelze vše změnit během letních prázdnin a některé věci se mi ani nechce měnit, i kdybych tu možnost měl. Protože na světě nemůže být nic stoprocentně dokonalé. A pokud se něco stoprocentně dokonalé zdá, jde buď o klam, nebo si budete jistí, že kromě vás to dokonalé vidí jen málokdo. Přesto bych si přál, aby naši učitelé neměli důvod říkat „To je ale hrozná třída“, aby naši žáci neměli důvod říkat „To je ale hrozný učitel nebo hrozná učitelka“, aby si kluci a holky v jedné třídě nemuseli říkat, jak moc jsou jejich spolužáci a spolužačky hrozní, aby rodiče neměli jediný důvod něco na Heyráku označit jako hrozné... Pak se tomu ideálu budeme hodně blížit. A o to se společně, nejenom v novém školním roce, který je před námi, snažme.

Mgr. Oldřich Červený

Poprvé do školy

Začíná nový školní rok a do naší školy poprvé přichází 106 prvňáčků. I když se k zápisu dostavilo celkem 156 dětí, jejich počet se v důsledku odkladů a dalších změn postupně snížil tak, že v pěti prvních třídách jsou nyní optimální počty žáků. Na odloučeném pracovišti Čajkovského byla otevřena jen jedna první třída, na pracovišti Heyrovského zbývajících čtyři.

Vítejte ve škole! Už se na naše prvňáčky těšíme a uděláme vše pro to, abychom jim vstup do pravidelného školního života usnadnili. Jistě si i Vy, rodiče, uvědomujete, že první rok ve škole je pro Vaše dítě velice důležitý. Vždyť pozitivní vztah k učení a získání elementárních dovedností, jako je čtení, psaní a počítání, je základním kamenem jeho dalšího vzdělávání. Pojďte společně s námi vybudovat dobré základy. Vašemu dítěti můžete pomoci především svou trpělivostí, důsledností a láskou.

Vítejte v naší škole! Přeji Vám i Vaším dětem pevné zdraví, úspěšný školní rok a hodně šťastných chvil při společné práci.

Mgr. Anna Příkrylová, ZŘ pro I. stupeň

Informace o zpracování osobních údajů - GDPR

Vážení rodiče, v souladu s požadavky GDPR si Vás dovoluujeme informovat, že v rámci činnosti naší školy dochází ke zpracování osobních údajů. Toto zpracování je potřebné pro řádný chod školy a v mnoha případech by bez něj škola nemohla svou činnost vůbec vykonávat. Jsme si velmi dobře vědomi, že zpracování osobních údajů představuje v poměrech dnešního světa velice citlivou otázku, a dbáme, aby ve škole probíhalo vždy korektně a s důrazem na ochranu práv subjektů údajů. Na naší škole se s osobními daty žáků zacházelo vždy citlivě a v rámci zákona, osobní data nebyla poskytována k žádným komerčním účelům. Přesto jsme pro Vás připravili následující stručný přehled, abyste byli dobře informováni a abyste se pod dojmem mediálních informací, mnohdy značně zkreslených, nebáli, že se s daty nebo např. fotografiemi Vašich dětí ve škole děje něco, co by je mělo ohrožovat.

V jakých případech provádíme zpracování osobních údajů?

Ke zpracování osobních údajů dochází napříč činnostmi školy, z pohledu vzdělávací činnosti i z pohledu zaměstnavatele. Hlavními případy zpracování jsou:

- vedení povinných evidencí podle zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon (tedy například školních matrik, knihy úrazů atd.),
- vedení evidence pro účely poskytování obědů ve školní jídelně,
- pořádání lyžařských kurzů, výukových a sportovních soustředění a pobytů pro žáky, včetně zahraničních výukových a poznávacích zájezdů
- monitorování vstupu do školy kamerovým systémem,
- pořádání soutěží pro žáky školy, školních i dalších postupových kol,
- zveřejňování fotografií ze školních akcí a prezentace úspěchů žáků na webových stránkách školy, na školním Facebooku, ve školní kronice a v propagačních materiálech, např. školních novinách apod.
- zveřejňování fotografií a prací žáků v prostorách školy, na webových stránkách školy, na školním Facebooku, ve školní kronice a v propagačních materiálech
- personalistická agenda (týká se pouze zaměstnanců školy, nikoliv žáků),
- uzavírání smluv s dodavateli

Zpracování osobních údajů vyplývá naší škole z právního základu plnění zákonné povinnosti, plnění smlouvy, oprávněného zájmu správce nebo třetí osoby nebo souhlasu se zpracováním osobních údajů uděleného subjektem údajů. Při zpracování osobních údajů se řídíme zákonem stanovenými lhůtami a lhůtami stanovenými po pečlivém zvážení ve vnitřním předpise tak, aby nedocházelo k porušování práv subjektů údajů. Lhůty pro uchování prací žáků a fotografií jsou úmyslně voleny tak, aby mohly být součástí výzdoby školy nebo např. školní kroniky i po ukončení školní docházky autorů, našich žáků, Vašich dětí.

Jak chráníme zpracovávání osobní údaje?

ZŠ Heyrovského dlouhodobě dbá o ochranu veškerých osobních údajů, které zpracovává. Za tím účelem dodržujeme stanovená pravidla pro práci s nimi a postupujeme podle přijatých technických opatření, která mají zabránit jakémukoli neoprávněnému nakládání s osobními údaji.

- dokončení článku GDPR ze str. 1 -

Jasná pravidla jsou nastavena rovněž v rámci zaměstnanecké struktury školy, to znamená, že k osobním údajům mohou přistupovat vždy pouze zaměstnanci, kteří s nimi potřebují pracovat v rámci výkonu své práce. Ne všichni zaměstnanci mají přístup ke všem osobním údajům, ať už žáků nebo zaměstnanců.

Už na třídních schůzkách v dubnu tohoto roku jsme Vás – v předstihu před zavedením GDPR - žádali o souhlas se zveřejňováním fotografií a prací žáků. Jsme Vám velmi vděční, že jste zareagovali vstřícně, vřdyt i díky tomu mohou vyjít tyto školní noviny. Na základě požadavků obecně známých jako GDPR byl zpracován tzv. generální souhlas, který Vám je v těchto dnech zaslán prostřednictvím Vašich dětí a který je rozšířen o další oblasti, které v životě školy mají své místo.

Budeme rádi, když budete souhlasit se zpracováním a zveřejněním osobních údajů tak, jak je popsáno v tzv. generálním souhlasu, který Vám bude zaslán prostřednictvím Vašich dětí. Velmi Vás prosíme, důkladně zvažte, zda je opravdu potřeba s něčím nesouhlasit. Pokud se tak stane, vězte, že to velmi zkomplikuje informování o školních akcích, prezentaci úspěchů žáků, jejich prací apod. Bude např. velmi obtížné neustále hlídat, zda na některé fotce ze školní akce, soutěže, výletu atd. není žák, který souhlas se zveřejněním nemá. Svůj souhlas samozřejmě můžete kdykoliv písemně odvolat. Pokud budete mít pocit, že některé údaje jsou zpracovány nebo uvedeny nesprávně, máte právo žádost o jejich opravu.

Ráda bych Vás ubezpečila, že je naším zájmem zpracovávat osobní údaje zákonně a řádně a nijak nepoškozovat práva a zájmy Vašich dětí.

**Mgr. Ludmila Balíková,
zástupkyně ředitele**

Vážení rodiče, mnozí z vás si už určitě říkají, jaké změny nás na Heyráku čekají letos. Tak tedy:

Nejvýznamnější novinka, která je už ale pár týdnů stará, je opatření obecně známé jako GDPR, kterému je věnován samostatný článek.

S GDPR souvisí i zavedení **elektronické omluvenky**, kterou najdete na našich webových stránkách. Její vyplnění je velice jednoduché a rychlé. Tato omluvenka nahrazuje telefonické vzkazy, které jste byli zvyklí vyřizovat přes paní tajemnici v kanceláři. Prosíme, využívejte tuto omluvenku, případně volejte přímo třídním učitelům do kabinetů. Elektronická omluvenka však nenahrazuje omluvenku v žákovské knížce, tato povinnost písemně žáka omluvit zůstává. Pravidla pro omlouvání žáků jsou uvedena v žákovské knížce u omluvného listu.

Od letošního školního roku bude tým školního poradenského pracoviště rozšířen o **novou výchovnou poradkyni**. Výchovné a vzdělávací problémy žáků prvního stupně bude řešit Mgr. Kateřina Navrátilová, na kterou se v záležitostech žáků prvního stupně můžete s důvěrou obracet. Výchovnou poradkyni pro druhý stupeň i nadále zůstává Mgr. Silvie Svobodová. Žákům s výukovými potížemi se bude nově věnovat i další speciální pedagožka. Kompletní složení celého týmu ŠPP a jejich konzultační hodiny najdete na našich – mimochodem také nově upravených – webových stránkách.

Vzhledem k tomu, že máme stále více žáků, je vytíženost prostor školy vyšší a my se trvale snažíme, aby našim žákům bylo ve škole příjemně. Proto jsme (s vaší finanční pomocí, za kterou děkujeme) poříдили další **odpočinkové lavice** na chodby, kde žáci tráví přestávky, ale především jsme zřídili malou **relaxační zónu** ve vestibulu školy, kde budou moci trávit volné hodiny před odpoledním vyučováním, protože prostory u knihovny už jsou jím těsné. Na několik stolků jsme umístili zvětšené plány deskových her, abychom je podnítili i k jiné zábavě, než u mobilního telefonu nebo tabletu. K pohybovým aktivitám bude sloužit zcela nové **workoutové hřiště** ve sportovním areálu, které bude určitě hojně využíváno.

Novinka, která možná některé nepotěší, ale je naprosto nezbytná, je nové **umístění jízdních kol** mimo budovu školy. Abychom i v tomto školním roce zachovali standard, že každý žák má svoji vlastní šatní skříňku a žáci se o jednu skříňku nemusí dělit, není nadále možné v prostorách šatních skříněk umísťovat kola. K tomuto účelu bude sloužit přístřešek vybudovaný pod spojovacím koridorem u sportovního areálu. Tam bude možné kola odložit, samozřejmě řádně uzamčená. Na stejném místě budou moci žáci odkládat i koloběžky (i ty opatřené zámekem), případně si je mohou složit do skřínky.

Poslední zde zmíněná novinka se týká především rodičů žáků 1. a 2. tříd. Po několika letech se paní učitelky rozhodly pro menší inovaci a místo na předvánoční show vás srdečně zvou na **besídku ke Dni matek**, předběžně naplánovanou na 15. května. Už teď si tedy zakroužkujte toto datum v kalendáři a těšte se na skvělá vystoupení, která si pro Vás Vaše děti pod vedením svých učitelek připraví.

Ludmila Balíková

Přednáška pro rodiče zaměřená na rizikovou komunikaci na internetu

Dne 29.5.2018 se v horkých odpoledních hodinách někteří rodiče našich žáků vrátili na chvíli do školních lavic a zúčastnili se přednášky pro rodiče, která byla zaměřena na téma rizikové komunikace na internetu. Lektorem přednášky byl PhDr. René Sztokowski, Ph.D. z Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, který působí v projektu E-Bezpečí. E-Bezpečí je celorepublikovým projektem zaměřeným na prevenci, vzdělávání, výzkum a osvětu spojenou s rizikovým chováním na internetu.

Kapacita přednášky byla zcela naplněna a my jsme velmi rádi, že rodiče projevíli o tuto přednášku takový zájem.

V jejím průběhu nás PhDr. Sztokowski seznámil se základními riziky, se kterými se děti mohou na internetu setkat, jako jsou sexting, kyberšikana, kybergrooming, webcam trolling apod. Tyto informace dokládá řadou kazuistik, včetně případů z blízkého okolí Olomouce. Uváděné informace byly pro nás dospělé často překvapující až šokující, bohužel v tom negativním slova smyslu. Ve snaze ochránit děti před těmito riziky není řešením zakázat dětem a dospívajícím přístup na internet, ale domluvit se s nimi na pravidlech jeho užívání. PhDr. Sztokowski popsal vhodná pravidla v závislosti na věku dětí a dospívajících. Uvedl také způsoby, jak rodiče mohou zabezpečit své počítače, tablety a mobily před pro děti nevhodným sexuálním a agresivním obsahem na serveru YouTube a vyhledávači Google. Konec přednášky byl věnován četným dotazům rodičů a délka přednášky byla nakonec překročena o půl hodiny.

Závěrem jedno doporučení, které na přednášce zaznělo, tzv. **babiččin test** – na internet (včetně soukromých konverzací přes sociální sítě) můžeme vkládat fotografie, u kterých by nám nevadilo, že je naše babička uvidí vystavené doma na lednici. Zájemcům o více informací na toto téma doporučujeme stránky www.e-bezpeci.cz, kde jsou také vysvětlena výše uvedená základní rizika, nebo případně na další přednášce u nás ve škole :-).

Renata Šmeralová

Tato přednáška byla jednou z akcí, kterou pomohlo zorganizovat **Školní poradenské pracoviště ZŠ Heyrovského. Co dalšího může naše pracoviště nabídnout žákům a jejich rodičům?**

Školní poradenské pracoviště se nachází v přízemí budovy naší školy. Přijít k nám můžete hlavním vchodem školy, ale také bočním vchodem, který umožňuje zachovat soukromí vaší návštěvy. Dveře jsou viditelně označeny a vybaveny zvonekem. Konzultace probíhají v samostatných pracovních školní psycholožky či školní speciální pedagožky nebo ve společné kanceláři našeho pracoviště.

Ve školním poradenském pracovišti poskytujeme poradenské a konzultační služby pro žáky, jejich zákonné zástupce a pedagogy. Je aktuálně tvořeno:

- metodickými prevence, které se věnují především primární prevenci a řešení rizikového chování žáků,
- výchovnou poradkyni, která se zabývá problematikou kariérového poradenství a koordinuje péči o žáky se speciálně vzdělávacími potřebami,
- školní psycholožkou, která se věnuje především individuální poradenské práci se žáky a zákonnými zástupci a práci s třídními kolektivy,
- školní speciální pedagožkou, která se věnuje péči o žáky se speciálně vzdělávacími potřebami.

Obrátit se na nás mohou žáci i jejich rodiče. Kontaktovat nás mohou osobně, telefonicky či emailem. Kontaktní informace, včetně konzultačních hodin, jsou uvedeny na stránkách školy a v žákovských knížkách žáků.

Školní psycholog a školní speciální pedagog může pracovat s žáky pouze na základě souhlasu rodičů. Ten může být generální nebo individuální. Na začátku školního roku 2018/2019 obdrželi rodiče žáků žádost o vyjádření generálního souhlasu v nové podobě. Ten opravňuje školního psychologa či školního speciálního pedagoga k poskytování takových poradenských služeb, kdy nepracujeme s citlivými, důvěrnými informacemi o jednotlivých žácích (např. při práci s třídními kolektivy, při prevenci a řešení výukových potíží žáků). K poskytování dalších poradenských služeb, zejména k individuální práci s žáky, je potřebný individuální souhlas rodičů.

Při naší práci se řídíme etickým kodexem a samozřejmostí je mlčenlivost o sdělovaných informacích.

Rádi vás vyslechneme a pokusíme se udělat vše pro vaši spokojenost.

Taňa Vozáková, Renata Šmeralová

Čipový systém ve školní družině

Vážení rodiče, rozhodli jsme se od září nového školního roku 2018 / 2019 na naší škole začít pro vyzvedávání dětí ze ŠD používat systém BELLhop. Jedná se o elektronický systém vyvinutý přímo pro družiny základních škol. Systém je založen na identifikačních čípech, že k vyzvednutí dítěte budete potřebovat čip.

Čip jednoduše přiložíte k terminálu u vchodu do školy. Terminál Vám krátkým akustickým signálem potvrdí správné načtení čipu a zároveň zobrazí jméno Vašeho dítěte. Pokud se načtení čipu nezdaří, budete upozorněni dlouhým akustickým signálem a textovým oznámením o chybě načítání. K tomu může nejčastěji dojít tak, že máte u sebe více různých čipů a terminál načte jiný čip než ten, který je určený pro vyzvednutí dítěte ze ŠD. Terminál po načtení čipu předá Váš požadavek do příslušného oddělení a paní vychovatelka vám dítě pošle.

Objednávka čipu - cena jednoho čipu činí 100 Kč.

Je potřeba zapsat, kolik čipů budete chtít pro vyzvedávání svého dítěte používat. Vždy je nutné, aby každý čip byl vydán na jméno konkrétní osoby, která za něj zodpovídá. Systém umožňuje, aby vychovatelky viděly, kdo dítě vyzvedává. Osoby oprávněné k vyzvedávání musí být uvedeny na zápisním lístku.

Nelze však vyzvedávat na jeden čip více dětí, např. sourozence.

Situace, které mohou nastat:

- Když čip ztratíte, je potřeba tuto skutečnost co nejdříve nahlásit vedoucí vychovatelce nebo vychovateli příslušného oddělení. Ta pak čip v systému deaktivuje a nebude tak možné čip zneužít. Pro tuto situaci je tedy důležité vědět, který z vámi zakoupených čipů se ztratil. Na objednávce by mělo být uvedeno, kdo který čip používá. Následně můžete získat čip nový.
- Když čip nebudete mít u sebe (zapomenete ho), výjimečně můžete použít stávající zvonky. Ty zůstanou zachovány jen jako nouzové řešení pro případ výpadku čipového systému
- Když bude dítě vyzvedávat osoba, které nebudete schopni předat čip, tak postup bude stejný jako při zapomenutí (**nesmí se však stávat opakovaně**). Avšak je nutné, aby tato osoba byla uvedena na zápisním lístku jako oprávněná osoba k vyzvedávání nebo zápisem do deníčku.

Věříme, že zavedení tohoto systému Vám výrazně usnadní vyzvedávání dětí ze školní družiny!

„OLOMOUC - KAVALA“ aneb projekt 4. A s Řeckem

Ve školním roce 2017/2018 jsme se jako třída poprvé zapojili do mezinárodního projektu v anglickém jazyce. Naši partnerskou zemí se stalo Řecko a jeho nádherné přímořské letovisko Kavala. Společným cílem obou stran bylo najít si kamarády v zahraničí, navázat s nimi písemný kontakt a blíže je poznat. Seznámit se s jejich zájmy, rodinným prostředím, rodným městem i zemí. Odtud také název našeho projektu : „Getting to know each other“ neboli „Poznávání se navzájem“.

Celý projekt nám zpestřil 5 měsíců naší školní docházky a musím říci, že velmi příjemně. Děti utvořily dvojice se svým řeckým „protějškem“ a naše vzájemná spolupráce mohla začít. Vyměňovala se ozdobená vánoční přání, pohledy, dopisy a v závěru projektu i vlastnoručně vyrobené dárečky na památku. Vše jsme společně „chystali“ v hodinách angličtiny, ale i výtvarné výchovy a pracovních činností. Každý dopis i obálku jsme vyzdobili jinou technikou, aby se v Řecku líbily. Musím upřímně pochválit všechny děti i jejich rodiče za perfektní a včasné plnění všech úkolů. I díky jejich snaze a nadšení celý projekt plynul hladce a bez jediného zadrnutí.

Časem jsme naši písemnou komunikaci „posunuli“ i na virtuální úroveň přes společný internetový prostor. Právě to nám umožnilo se „vidět“ na fotkách a posílat si maily. Ty jsme psali nejdříve společně ze školní učebny, potom již každý sám ze svého domova. Právě společné sdílení fotografií z projektu i elektronická komunikace se staly velmi oblíbenými a fungují dodnes, přestože projekt jako takový již skončil.

Jak vidím a zpětně hodnotím mezinárodní projekt já z pohledu učitele? Velmi kladně! Ukázal žákům, že angličtina je „mostem“ mezi dvěma různými národy s jejich vlastními jazyky, písmem, zvyky a tradicemi. Je prostředkem dorozumívání a spojuje lidi odlišných kultur, názorů i životních stylů. Umožňuje navazovat nová přátelství, obohacuje znalosti, rozšiřuje obzory. Pro to vše je jazykem úžasným, světovým a rozhodně stojí za to se ji učit!!

Simona Trávníčková a děti ze 4. A

Mladí záchranáři

Každý z nás by chtěl být alespoň na chvíli hrdinou a někoho zachránit. Ale jak na to a jak se vlastně správně zachraňuje a pomáhá, když dojde k úrazu, ví asi málokdo. Naši prvňáčci se to však rozhodli naučit a stát se malými hrdiny - záchranáři. V průběhu roku navštívili SZŠ E. Pöttinga a pod vedením studentů a studentek 2. ročníku se seznámili se základy první pomoci, péči o chrup a také se dozvěděli něco o správné životosprávě. Nešlo však jen o nudnou besedu. Děti si na jednotlivých stanovištích vyzkoušely, jak zastavit krvácení, ošetřit různé rány, obvázat ruku, poslechnout si tep a také jak správně přivolat pomoc. Také si prohlédly odborné učebny, kde leží „pacienti“ a jsou různé nástroje a přístroje, které se při lékařské práci používají. Vše si mohly děti prohlédnout a některé nástroje i vyzkoušet. Na konci návštěvy byly všechny děti oblečeny do bílých pláštíků a pasovány na „Malé záchranáře“.

Jana Kratinová

Předškolák 2018

PŘEDŠKOLÁK je školní projekt určený našim budoucím prvňáčkům a jejich rodičům, který nabízíme každoročně rodičům hned u zápisu.

Cílem je přiblížit našim budoucím prvňáčkům nové školní prostředí a pomoci tak odbourávat stres z přicházející změny. Pracujeme s dětmi i rodiči, kde v krátkých ukázkách předvádíme, jak je možné dále rozvíjet připravenost dítěte na školu.

Letos projekt probíhal opět ve dvou lekcích, ve kterých byly použity různé příklady připravenosti na školu, jako např. orientace v prostoru, zrakové a sluchové vnímání, pravolevá orientace, řečový projev, správný úchop a příprava na psaní.

Do projektu se zapojilo společně se svými rodiči celkem 31 dětí, které pod vedením zkušených elementaristek a budoucích třídních učitelek plnily úkoly s různým zaměřením. Rodičům byla poskytnuta zpětná vazba, dány rady nebo vhodné pracovní listy pro domácí procvičování. Jak s nimi rodiče naloží, bylo jen na nich.

Vždy se snažíme, aby byl projekt pro děti i rodiče přínosem a snad se nám to i letos podařilo.

Mgr. Anna Přikrylová

Úspěchy a zábava ve čtvrtých třídách

Žáci čtvrtých tříd si v uplynulém školním roce užili nejen učení, ale také spoustu úspěchů a zábavy.... Před Vánocemi ozdobili vánoční stromček vlastnoručně vyrobenými ozdobami na výstavišti Flora, kde návštěvníci hlasovali o nejkrásnější vánoční stromček. Naši čtvrtáci se radovali z vítězství. Další soutěže „Příběh jednoho písmene“ se zúčastnily hlavně žákyně, jejichž velice zdařilé práce dodnes zdobí knihovnu města Olomouce. Zábavy si užili také spoustu, hlavně formou projektových dní a mimoškolních akcí, ale za absolutně NEJ považují návštěvu Aquaparku v Olomouci - jak jinak přivítat léto 😊

Pořad U6

Vždy jsem chtěl stát před kamerou ČT a ono se to podařilo. Pořad U6 je skvělá věc, zjistíte, jak to chodí při natáčení, a dokonce si můžete i porovnat své znalosti z chemie, fyziky a dalších přírodních věd. Myslím si, že jsme si celý den užili a děkuji paní učitelce Svobodové za splněný sen. **Michael Hecht, 9.C**

Soutěžní pořad pro mládež „U6 – ÚŽASNÝ SVĚT VĚDY“ se natáčel tentokrát v Pevnosti poznání v Olomouci a vysílá se v říjnu na „ČT :D“.

Výlet Paprsek-Smrk

Do poslední chvíle jsem tento rok nevěděla, kam pojedou se svou třídou na školní výlet. Chtěla jsem, abychom něco pěkného viděli, aby nás to všechny bavilo a abychom na výlet rádi zavzpomínali. Nevím proč, ale většinou žáci při vyslovení slova túra začnou okamžitě protestovat, v horším případě začnou hned hlásit, že bohužel ten den nemohou z nějakého důvodu jet. A to i přes to, že termín výletu ještě neznají.

Já si ale i přesto řekla, že túru letos podnikneme. Některé protesty proběhly, někteří opravdu nejeli, ale my ostatní jsme si to užili. Kňourání typu „má bolí nožičky“ a „kdy už tam budem“ jsme s paní učitelkou Ráčlovou poslouchali jen chvíli. Ale protože nám to děti oznamovaly ještě na vlakové stanici, tak nám bylo jasné, že nás chtějí jen pozlobit. A od té chvíle jsem si celý výlet užívala. Všichni byli veselí, spokojení, pozorovali jsme krásnou přírodu kolem nás, povídali jsme si. Na chvíli jsme si skočili i do Polska, na Paprsku se najedli, zahráli si hry a na konci naší cesty (ušli jsme cca 21 km) jsem se dozvěděla, že takovou túru musíme příští rok zopakovat.

Takže za mě ano a už se moc těším!

Jana Vaňková, TU 7.A

A nakonec pár fotek jako inspirace pro další třídy na školní výlet 2018/2019.

Na vlastní kůži si vyzkoušeli, jaké to je stát před kamerou: Martin, Michael, Patrik, Tereza a Klára z 9. ročníku.

Poznávejme svou minulost díky Příběhům našich sousedů

Stejně tak, jako je důležité, aby rodiče četli svým malým dětem pohádkové příběhy, je bezpochyby žádoucí, aby prarodiče vyprávěli svým rostoucím vnoučátům o svém životě. Vedle generačního sblížení přináší tato skutečnost poznání rodinné historie i tradic.

Tak schválně, milí mladí čtenáři, kdo z vás se kdy pídil po tom, odkud pocházejí babička a děda, s jakými hračkami si rádi v dětství hrávali, kdo nebo co je ovlivnilo v době jejich dospívání, jak vnímali možnosti a „nemožnosti“ období svého mládí a produktivního věku? Možná byste se díky těmto vzpomínkám mohli dozvědět, že vaši příbuzní byli svědky, nebo dokonce účastníky významných dějinných událostí.

A právě nelehké životní osudy a svědectví těžkých dob československé minulosti těchto pamětníků si dává za cíl zachycovat a profesionálně zpracovávat nezisková organizace Post Bellum, aby je poté zpřístupňovala širší veřejnosti pod názvem Paměti národa. Současně však pod záštitou Post Bellum běží také projekt Příběhy našich sousedů, který dává příležitost starším žákům základních škol „poprat se“ s příběhy žen a mužů, jejichž životy byly negativně ovlivněny nacistickým a komunistickým totalitním režimem.

Ve druhém pololetí školního roku 2017/18 se pod vedením učitele dějepisu Vladimíry Ráčové a Michaly Navrátilové i za nezbytného přispění koordinátorky Magdaleny Hýrkové do tohoto projektu aktivně zapojili i žáci z naší heyrácké školy, konkrétně Martina Dostálová, Sára Kovaříková, Patrik Galus, Michal Kalvach, Viktor Kryl a Richard Ryšavý z 9. B a Michael Korec z 9. C. Ve dvou týmech zpracovávali příběhy pamětníků, pana Radislava Buška a Rudolfa Smahela.

Abý takový požadovaný výstup mohl vzniknout, museli se holky a kluci teoreticky i prakticky připravovat nejprve proto, aby se setkali se „svým“ pamětníkem a natočili s ním rozhovor, a poté, aby na základě informací z nahrávky i dalších přístupných materiálů vytvořili ucelený a přehledný audio, nebo video portrét těchto osobností. A protože se vlastně jedná o soutěž mezi jednotlivými týmy a školami, měli žáci také za úkol představit na závěrečné slavnostní prezentaci „svého“ pamětníka, ale i svou činnost, postřehy a dojmy. I když se nakonec ani jeden z našich týmů neumístil na pomyslné bedně, samotná cesta k cíli byla pro deváťáky skutečnou odměnou, o čemž svědčí i slova jedné z účastnic – Marty Dostálové: „Pan Bušek na mě působil úžasné, plný energie a štěstí. Byla to výjimečná příležitost ho poznat. Poslouchání jeho příběhu bylo naučné a napínavé. Vyprávěl to s vášní, jako by si to prožíval znova. Byl to skvělý a nenahraditelný zážitek, který se nenaskytne každý den. Rozhodně mi to změnilo v určitých směrech pohled na věc. Jsem vděčná, že mohu být součástí tohoto projektu.“

Michala Navrátilová

Nadace bezpečná Olomouc 2018

Výtvarná soutěž Nadace bezpečná Olomouc má již dlouholetou tradici, vždyť letos se konala již po třinácté. Úroveň výtvarných prací je vysoká a porota to nemá při výběru vítězů vůbec lehké. Předávání cen a vernisáž všech soutěžních děl je vždy příjemným zážitkem. V letošním ročníku si ZŠ Heyrovského odnesla 2. cenu v kategorii 2. stupeň ZŠ (Jan Špička z 6.B) a 5 žáků získalo za své práce čestná uznání v téže kategorii (Norbert Pazdera a Simona Mrvíková z 6.B; Jan Trefil, Filip Vlček a Štěpán Hapal z 8.D). Ocenění, která žáci získali, nás velmi těší, a těšíme se na další ročník.

PROJEKT „BAKTERIE KOLEM NÁS“

Chemický kroužek si letošní činnost zpestřil zkoumáním bakterií, které nás obklopují. Jako sponzorský dar jsme dostali od dětské lékařky MUDr. Tichákové originální tampony na výtěry, které se používají na odběr vzorků z ústní dutiny. Vytipovali jsme si lokality, kde bychom mohli nasbírat nejzajímavější a nejlépe patogenní bakterie. Srovnávali jsme i sběr bakteriálního materiálu před a po použití dezinfekce (technického líhu).

Sběr bakteriálního materiálu na různých lokalitách výtěrovými tampony.

Posbíraný materiál z 9 lokalit jsme ve sterilních „výtěrovkách“ odnesli v květnu na Lékařskou fakultu, přesně řečeno na Katedru mikrobiologie, kde nám vzorky protekčně (za domácí bábovku) vykultivovali.

Tipnete si, kde bylo nejvíce patogenních bakterií?

Petriho miska, kde se kultivují bakterie.

Bakterie vykultivované z krku.

Ve čtvrtek 21. června se sešel chemický kroužek naposledy v tomto školním roce a rozloučili jsme se odbornou přednáškou o bakteriích a na chvíli jsme se vžili do role studentů Lékařské fakulty, kteří se připravují na zkoušku z mikrobiologie. Dozvěděli jsme se od RNDr. Pavla Sauera, Ph.D. spoustu zajímavostí ze života bakterií, virů i cizopasných hub. Prohlédli jsme si, jak se bakterie kultivují, jak vypadají jejich kolonie na Petriho miskách, proč bychom nemohli žít bez některých druhů bakterií, kdy jsou pro nás nebezpečné, jak správně užívat antibiotika a proč se nechat očkovat. A hlavně jsme dostali výsledky kultivace stěrů, které jsme provedli na škole před měsícem.

vzorek č.	lokalita	výsledky
1	klávesnice	Streptococcus epidermidis, Micrococcus luteus
2	klíky na dveřích WC	S. epidermidis, Enterococcus sp.
3	sklep	plísňové kolonie
4	sluchátka v jazykové učebně	S. aureus
5	podlaha v tělocvičně	plísňové kolonie
6	Nikitovy ruce a krk	S. hominis
7	klíka vchodových dveří	S. epidermidis, M. luteus
8	podlaha v tělocvičně po dezinfekci líhem	negativní
9	mince a bankovka	Escherichia coli, S. epidermidis, S. aureus

Tak pokud jste tipovali, že nejvíce „bacilů“ je na mincích a bankovkách, tak jste se trefili do černého. Nikdy nevíte, kdo je držel před vámi a jak si tykal s hygienou. Takže až vás příště budou posílat rodiče, abyste si umyli před jídlem ruce, už víte proč. Je nutné podotknout, že na žádné zkoumané lokalitě ve škole jsme neobjevili žádné nebezpečné bakterie, takže paní uklízečky se o nás vzorně starají.

Silvie Svobodová

Celostátní kolo soutěže „Hledáme nejlepšího Mladého chemika roku 2018“

Školního kola této soutěže se letos zúčastnilo rekordních 15 000 žáků 9. ročníku základních škol z celé republiky a do finále se probojovalo 39 nejlepších finalistů. Mezi nimi i **Martin Špit z 9.B**. Své znalosti musel prokázat v teoretické části a chemické dovednosti v praktické části.

Celostátní finále soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR se konalo na Fakultě chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Martin obsadil 21.místo.

Kam vyrazila třída 8.A na výlet letos?

V loňském školním roce jsme zdolali jesenické vrcholy Kepník, Šerák a Vozku. Z prvního jmenovaného vrcholu jsme se dohlédli až na vrchol Pradědu a byli zvědaví, zda se tam také podíváme...?

Některým z nás se to podařilo ☺!

Před tím jsme se ale „museli dostat trochu do formy.“ Celá třída vyrazila v pondělí na výlet kolem říčky Bystřičky z Bukovan do Olomouce. Pohled na výše položené lesy po polomech a kůrovcové kalamitě byl poněkud neradostný. Počasí nám ale přálo a občerstvení na hřišti v Bystrovanech nám přišlo k duhu.

Ve čtvrtek 7. června jsme vyrazili společně se třídou 9.B na nejvyšší horu Jeseníků. Ale ne všichni, tentokrát to byl výlet za odměnu. Některým z nás se ale šlapat moc nechťelo, a tak vyrazili jen ti správní milovníci přírody a turistiky. Z Karlové Studánky jsme zdolávali nejen táhlý kopec, ale i lávky a žebříky. Zvolili jsme si totiž k výstupu naučnou stezku kolem říčky Bílé Opavy. Míjeli jsme kaskády, vodopády a máme spoustu krásných a vydařených fotek. Po zdolání Pradědu jsme prošli další naučnou stezku Velká kotlina, kde nás opět čekali nádherné a nezapomenutelné pohledy do údolí i na okolní hory. Utrmácení, ale spokojení po dvacetikilometrové túře, jsme uvítali čekající autobus v Karlově.

Sportu a horám zdar! 8.A

8.C na výletě

8.C na naší škole je třída jako každá jiná. Sice příliš nevyniká v jazycích, sportovně je také spíše nenadaná, ale jsou to féroví mladí lidé s velkým smyslem pro humor. A protože je to moje nejoblíbenější třída, souhlasila jsem, že s nimi pojedou na výlet přes noc. Přes dvě noci... Jelikož jsme se rozhodli na poslední chvíli, moc jsme si nemohli vybírat. Takže Pohofany.

Od začátku nikdo nevěděl, co ho čeká - byl to boj o přežití - už vzhledem k tomu, že jsme si vařili sami. Tady se projevily charaktery - někdo bez řečí šel a udělal, co je třeba, jiný se zase neobešel bez dlouhých výmluv. Někteří v sobě objevili skrytý talent, například při krájení cibule. Taký to umývání nádobí bylo fakt skvělé. (Jessi Berkyová) Také při některých hrách dokázali mnozí, že pro tým zvládnou cokoli. Bylo fakt super - kozi bobky po celých kalhotách, ale aspoň jsme vyhráli (Kristýna Urbánková) Noční hry byly kapitola sama pro sebe - kam může v uzavřené chatě postupně zmizet 20 lidí? Anebo kam se schovat, aby mě upír nenašel? Nejlepší hra stejně byla matka sardel. (Vanesa Vlčková).

Procvičili jsme se také v orientaci, došlo i na využití moderních informačních technologií - to když nám cestu do Radikova přerušily vývraty a dřevorubci - museli jsme najít jinou cestu. Nemít s sebou chytré telefony, tak bloudíme doteď. Ony totiž stromy s turistickými značkami zmizely a celá stezka se změnila k nepoznání - místo vzrostlého lesa jen polomy a paseky.

Vrcholem celého soustředění se pak stala stezka odvahy - původně měla jít 2 km lesem, ale díky kůrovci a suchu to byly 2 km holou plání. A i tak se třída ztratila, našťastí i s dozorem ☺

Stezku odvahy radši nekomentuji (Vanesa Vlčková)

Každý z toho měl jinej pocit. Třeba ti, co se ztratili (Jessi Berkyová)

Vaness, aspoň máš zážitky (Michal Bartoš)

Joo, skvělý zážitky. Ubrečená někde v lese ☺ (Vanesa Vlčková)

Já ze stezky měl skvělý pocit, když jsem rozbřečel Daniela. (Oskar Zelený)

Byly to jen tři dny - pro někoho málo, pro někoho příliš. Sama za sebe jsem byla ráda, že se nikomu nic nestalo a všichni se v pořádku vrátili domů. Vzájemně jsme se poznali i v jiném prostředí, než je škola, někteří mile překvapili, mnozí ukázali, co v nich je a že se na ně můžu kdykoli spolehnout.

Tak nějak nás to dalo víc dohromady, když si řeknu, kolik lidí si tam navzájem pomáhalo a tak. Kolikrát to byli i lidi, od kterých bych to nečekala.

(Karolína Malašková)

Dagmar Krylová a žáci 8.C

Letem světem, vlastně spíš školním rokem 2017/18 s 9. C

I přesto, že prioritou devátáků v tomto ročníku bývá příprava na přijímací zkoušky a pokud možno jejich úspěšné absolvování, využili žáci 9. C několika příležitostí, aby si „nudnou“ teorii osvěžili praxí, nebo se od každodenních školních povinností odreagovali kulturou, sportem či jinou užitečnou zábavou.

„Škola hrou“ – takto doslovně by se dalo označit listopadové divadelní představení, prostřednictvím kterého herci z divadelní společnosti Exulisi vtáhli naše žáky devátého ročníku do vrávy 1. světové války a do euforie kolem vzniku samostatného československého státu. Hned několik devátáků se aktivně zapojilo do hry, což ocenili nejen oni samotní, ale především jejich spolužáci.

Vánoční prázdniny začala 9. C na kluzišti na Dolním náměstí. Své bruslařské výkony pak holky a kluci odměnili energetickou peckou – zcela nevánočními smaženými brambůrkami, nebo tradičním českým trdelníkem.

A potom už začala intenzivní „nalejvárna“ v podobě přípravy na přijímačky. Vyplnilo se! Před učiteli teď stála nelehká výzva – namotivovat devátáky přijaté na střední školy a učiliště k další činnosti. Školní rok přece jen ještě neskončil a bylo záhodno, aby žáci se cítili docílení ukončeného základního vzdělání.

Jako nejlepší z doposud navštívených představení v Moravském divadle hodnotili žáci z 9. C letošní květnový program Sluha dvou pánů. Vedle toho, že to opět všem náramně slušelo, zopakovali si děvčata a kluci v praxi pár pravidel společenského chování. Nepochybují, že díky těmto školním akcím přišli někteří divadlu na chuť, a i v budoucnu budou rádi usedat do sedaček divadelních sálů.

Akcí, kterých se žáci 9. C letos zúčastnili, bylo ještě více, jako např. sportovně laděný branný den organizovaný Armádou ČR, fyzikální exkurze do jaderné elektrárny Dukovany a zhlédnutí historického filmu Dunkerk, natočeného podle skutečných událostí 2. světové války.

Asi nejvíce si holky a kluci z 9. C užili samotný závěr tohoto školního roku. Procházet se po Praze, koukat na hromadu pamětihodností a při tom poslouchat výklad průvodce zvládne téměř každý. Ale běhat na Vyšehradě po dětském hřišti a opisovat z dřevěných bust jmenů bájných postav české prehistorie, chodit po vyšehradském hřbitově a hledat náhrobky významných osobností české minulosti nebo pokládat Pražákům a domácním i zahraničním turistům zvědavé otázky, tak to chce v dospívajících „nácti“ letech pořádný „vodvaz“! A přesně takový byl červnový výlet 9. C. Výšlap k Památníku na Vítkově a jeho interaktivní prohlídka byla už jen třešničkou na dortu pohodového výjezdu za zábavou i poznáním v poněkud komornější sestavě účastníků. Nemůžu však zatajit, že samotná cesta vlakem byla pro naše teenagery skvělým zážitkem.

Že se o sebe i druhé umí postarat – zvládnou rozdělat oheň (ale ho i uhasit), opět špekáčky i podělit se s ostatními – dokázala většina žáků 9. C na naší poslední společné výpravě, tentokrát na Poděbrady. No a nastalo loučení... Nejprve zvesela a bezstarostně s vyučujícími a mladšími spolužáky ve školním atriu a o den později, 27. června 2018, zcela vážně a s pár slzičkami (možná i potoky slz) při slavnostním rozdávání vysvědčení na olomoucké radnici z rukou ředitele školy a za přítomnosti třídní učitelky a samozřejmě spokojených rodičů.

A to je konec 9. C pro rok 2018 na Heyráku!

Michala Navrátilová

(tř. učitelka 9. C v letech 2014 až 2018)

Jak to vidí žáci 6. D a jejich třídní AP:

První rok na Heyráku

- První rok na Heyráku byl super, vařili tady dobře, učitelé tady byli hodní. Hodně jsem se těšil na výlety. Výlety Praha Aquapark a Brno Jump Park byly super. Čtyři dny v týdnu jsme měli po obědě trénink. Což bylo dobré.
- Neznal jsem to tady, ale po kratší době jsem si zvykl a naučil se víc, než na minulé škole.
- Tato škola se mi moc líbí, je tu hodně žáků a jsem rád, že nejen moje třída, ale i ostatní se ke mně chovají dobře. Všichni učitelé jsou spravedliví.
- Ve škole jsem se toho hodně naučil. Víc než na minulé. Tahle je větší, má velký počet žáků a je prostě lepší.
- První rok na Heyráku byl skvělý a druhý musí být ještě lepší!!!

Výlet do Prahy - Aquapark

- Po výhře krajského kola McDonald's cupu jsme dostali vstupenky do Aquapalace v Praze. Po několika týdnech jsme se tam vydali vlakem. Byl to krásný zážitek.
- Vyjeli jsme do Prahy vlakem a na nádraží jsme přestoupili do metra a jeli autobusem do Aquapalace. Tam jsme sjeli všechny tobogany, ale škoda, že nebyl otevřená venkovní divoká řeka. Pak jsme si zaplavali v divokých vlnách. Potom jsme si dali zmrzlinu a vyrazili domů.
- Ve vlaku jsme seděli ve skupinkách po šesti. V aquaparku byli tobogány, restaurace, teplá voda a spousta dalších věcí, na kterých jsme se bavili. Byli jsme tam dvě a půl hodiny a stačilo to.
- Voda byla mokrá a teplá. Byla tam chobotnice, ryby a restaurace. Jeli jsme tam vlakem a byla sranda.

Army test

- Byla tam sranda, sice to bylo náročné, ale aspoň jsme se neučili.
- Pinili jsme různé testy a dostávali známky jako ve škole.
- Bylo to dobrý, celkem jsem si zamakal a užil jsem si to.
- Dobře jsme porovnali síly a moc mě to bavilo. První stanoviště bylo, že jsme museli vydržet na tyči. Druhé stanoviště jsme dělali sklapovačky. Pak kliky, dřepy a nakonec jsme běhali.
- Dělali jsme fyzické testy. Paní učitelka také sportovala. Potom jsme hráli fotbal.

Brno - Jumpark a Hvězdárna

- Začalo to v 8:00, kdy jsme vyjžděli. Dojeli jsme a vešli do budovy, kde jsme se převlíkli a podívali se na poučné video. Pak začala zábava. Skákali jsme, hráli házenou a skákali do molitanových kostek.
- Jeli jsme autobusem asi hodinu. Byli tam super trampolíny a molitan. Víc mě bavily molitany. Naučil jsem se backflip. Bylo to celé super.
- Jeli jsme autobusem s 5.F, bylo to dobré zážitek.
- Přijeli jsme do hvězdárny a dali si svačinu, protože jsme přijeli brzo. Ve hvězdárně to bylo super. Dívali jsme se tam na film. V Jumparku jsme měli rozchod. Skákali jsme salta a přemety. Byli tam trampolíny a skok do molitanu.

První rok s "kopačkami" aneb jak to vidí třídní

Přes prázdniny jsem poctivě nastudovala hráčské kartičky mých budoucích chlapečků a první školní den s lehkou nervozitou vstoupila do třídy. Úvod dopadl dobře. Hoši byli šikovní. Už během prvního pololetí snížili spotřebu uplakovaných kapesníků na polovinu. A v červnu už je potřebovali jen minimálně. Škoda, že intenzita klučího pištění se postupně zvyšovala. Prý to přejde, až začnou mutovat :-). Také si naučili v krizových situacích "dýchat" ze začátku zapomínali a často hrozil kolapsový stav. Do nového školního roku přeuji "mým chlapečkům" pevné nervy, malou spotřebu kapesníků a psychicky odolnou třídní učitelku :-).

Oujč oujč wir lieben Deutsch!!!!

Tato slova zazněla při poslední hodině německého jazyka. V youtuberském videu (hodina němčiny) je trochu jiná verze, ale tato je mnohem krásnější a moc mě potěšila. Pro každého z nás je potěšením, když vidí, že jeho žáci mají úspěchy a vytváří si kladný vztah k jeho předmětu. Veškerá snaha, práce, úspěchy i neúspěchy jsou odrazem učitele, žáka i rodičů. Byly to čtyři roky dřiny, písemek, zkoušení, slovíček a té hrozné gramatiky, ale odstupem času člověk vnímá, že to vše stálo za to. Stejně, jako každý rok přemýšlím i tento, co napsat. Možná právě proto jsem požádala o příspěvek své žáky. Skupinka devátáků německého jazyka se ujala tohoto úkolu a napsali hodnocení za sebe. Prožili jsme spolu čtyři školní roky, a proto považuji tuto volbu za tu nejlepší. Takže teď už budu psát jen slova a vyjádření žáků, kterým moc děkuji a vážím si jejich čtyřleté práce.

Němčina! Ty joooooo, to prostě nedám! Ta gramatika, výslovnost, to je hnus, to nemůžu nikdy pochopit. Takové byly naše začátky. Ale po nějakém čase se vše dostane do dobrých kolejí a přijde ta změna, hlavně změna ve vašem názoru, že se tento jazyk dokážete naučit. Vždy je to o vašem přístupu, když žák v hodinách poslouchá, postupně mu vše začne docházet. Pravidla nejsou až zas tak těžká, ale mají hrozný moc vyjímek, a ty se musíte naučit, abyste pochopili němčinu. Přístup naší paní učitelky byl super. Moderní metody a hlavně využití v praxi nám daly odvahu, že to vše zvládneme. Obvyklá věta, kterou jsme slyšeli skoro v každé hodině, zněla. „Nejsem kouzelník, takže když mi nepomůžete, nejsem schopná Vás něco naučit!“ „Pokud se nebudete učit slovíčka, je naše práce zbytečná!“ Byla to pravda a naštěstí jsme to všichni pochopili včas. Cizí jazyk se nelze učit bez slovní zásoby. I malé dítě ví, že ke komunikaci potřebuje slova. A stejný princip spočívá i v učení cizího jazyka. V němčině je úžasné, jak moc slov dokážete poskládat a vytvořit z toho další nové slovo. To nás moc bavilo. Takže, co můžeme říct na závěr. Němčina je fajn jazyk, který se dá naučit, který se dá využít v praxi a hlavně se ho můžete učit dál i na střední škole.

Vše krásné jednou končí. I my jsme úspěšně skončili devátý ročník a tímto příspěvkem se loučíme s naší paní učitelkou z němčiny. A víte co? Máme kvalitní základy a slibujeme, že naše znalosti prohloubíme a budeme v němčině pokračovat.

Němčináři z 9.B

Výlet druhých tříd na „Ledovcovou stezku“ do Hluboček

Začátkem června se všichni druháci zúčastnili výletu do Hluboček. Děti se proměnily v expediční skupiny a společně překonávaly nástrahy hor, aby dosáhly ledovcového vrcholu. Všem dětem se podařilo sportovní úkoly úspěšně splnit. Odjížděli jsme spokojeni a s dobrou náladou.

M. Babičková, K. Dubanská, I. Krhovská, K. Navrátilová

Poslední výlet

Dne 7. 6. 2018 jsme se již tradičně vydali do Jeseníků. Turistického výletu se zúčastnila většina 9. B, několik žáků z 8. A a 7. B. Dobrodružství začalo už okolo šesté hodiny ranní, kdy nás budíky nemilosrdně probudily a hnaly k autobusu, který byl připraven k odjezdu před školou. Po překonání dvou hodin jízdy autobusem jsme vystoupili kousek nad Karlovou Studánkou a naše výprava byla zahájena. Vydali jsme se vzhůru údolím Bílé Opavy, které nás ohromilo nádhernou přírodou, čarovnými zákoutími a vodopády. Vystoupali jsme k horské chatě Barborce a padli únavou. Po krátké přestávce nás paní učitelky sesbíraly ze země a vyslaly dál na Praděd, který se tak stal naším nejvyšším zdaným vrcholem. Na Pradědu jsme doplnili síly, společně se vyfotili a vydali k Ovčárně. Tam jsme poobědvali, pohladili si pejska a čekala nás závěrečná část – Vysoká hole, Velký kotel, Karlov. Cesta byla místy náročná nejen díky terénu, ale také díky již zdaným kilometrům a převýšení. Velmi nás osvěžily zastávky na odpočívadlech u zde pramenící říčky Moravice. Cestou jsme měli šanci, navzdory panujícím teplému a suchému počasí, kochat se krásně zelenou krajinou ve Velkém kotli a napít se čisté a ledové přírodní vody. V Karlově čekal autobus, který nás odvezl zpět ke škole. Tím naše poslední výprava krásnou a divokou přírodou Jeseníků skončila.

Jménem žáků třídy 9. B děkujeme za krásných devět let prožitých na této škole.

Nicole Sirová, Klára Wünschová

Projektové dny ve druhých třídách

Všichni druháci se během školního roku zúčastnili různých projektů. Tématem bylo porozumění textu a uplatnění znalostí z matematiky, českého jazyka prvouky, anglického jazyka i dopravní výchovy.

Žáci pracovali ve skupinkách, které byly utvořené promícháním všech žáků druhých tříd. Vyzkoušeli si tak spolupráci s jinými vrstevníky.

M. Babičková, K. Dubanská, I. Krhovská, K. Navrátilová

Pohledy - anglický projekt

Jednoho dne se nás paní učitelka zeptala, jestli si chceme najít kamarády v jiných zemích a vyměnit si s nimi pohledy. My jsme samozřejmě souhlasili a křičeli, že ano. Když nám paní učitelka řekla, že to ale bude v angličtině, tak jsme se trochu lekli, jestli to zvládneme. Ale i tak jsme byli nadšení. Hned druhý den jsme začali. Paní učitelka donesla pohledy a my jsme napsali první z nich, docela nám to trvalo. A pak už jsme jenom čekali a pořád se paní učitelky ptali, když už nám nějaký pohled přijde. Asi za týden jsme se dočkali, přišly nám krásné pohledy z Francie. Byli jsme nadšení. Mně z Francie napsala Lowen. Navíc nám paní učitelka dala takovou knížečku o evropských zemích a řekla, že tam si můžeme pohledy lepit. Pak jsme napsali víc pohledů, psali jsme skoro každý den, a byli jsme rádi, když nám pohledy chodily, i když bylo někdy těžké je přečíst, ale musela nám pomoci i paní učitelka. Napsali jsme do mnoha zemí, do sousedních – na Slovensko, do Polska a do Německa, ale taky třeba do Řecka. Nejvzdálenější pohledy nám přišly třeba z Portugalska nebo Finska, z Holandska nám přišly pohledy, které žáci sami vyrobili. Hodně se mi líbil třeba pohled z Chorvatska. Už se těším na další projekt.

Simona H., 3. B

Rozhovor s Leonardem da Vinci

Hádám, že nejspíš snad každý z vás už někdy zaslechl něco málo o jméně Leonardo da Vinci. Leonardo da Vinci byl totiž italský malíř, mimo jiné také autor nejslavnějšího obrazu všech dob, který nese jméno Mona Lisa. Malířství ovšem nebylo jediné, v čem tento talentovaný člověk vynikal, i když je pravdou, že právě kreslení ho činilo jedinečným snad nejvíce. Sochařství, architektura nebo třeba hudebnictví, i tato povolání pro něj byla ta pravá.

I přes to, že naše škola není zaměřena na umění, ale na sport a jazyky, jsme měli tu čest, jako vzdělávací program provést s touto legendární osobou rozhovor. Jakožto jeho obdivovatele nás toho zajímá doopravdy mnoho, ale my začneme hezky od začátku. Naše první otázka tedy zní:

J: Kde konkrétně jste se narodil? A jak probíhalo vaše dětství?

L: Jméno mé rodné země je Anichiano. To zde jsem strávil většinu svého života, až už u nás na statku či kdekoli jinde. Abych byl upřímný, nemám ten dojem, že bych byl jako malé škvrné stejný jako ostatní děti kolem mě. Připadal jsem si..., nejspíš vyspělý, vzhledem k tomu, že jsem byl absolutně mimo jejich hudební styl, humor nebo cokoliv dalšího. Mezitím co kluci poletovali někde po venku a vymýšleli všelijaké legrácky, já si sedl ke bloku s tužkou v ruce a samovolně si do něj kreslil. Jednoduše řečeno, byl jsem prostě jiný.

J: Vždyť být jiný přece neznamená být špatný. Právě naopak. Ve větě: „Jsi divný.“ bych minimálně já nehledala nic nevhodného, co byste?

L: Naprosto souhlasím, pokud má tedy vaše divnost nějaké hranice.

J: Oddalme se trochu od tohoto tématu. Nyní mě zajímá, jak jste se vy vlastně dostal k umění? Donutili vás vaši rodiče, nebo jste se stal umělcem dobrovolně?

L: Samozřejmě, že mě nikdo do ničeho netahal. Jestliže se o rozhodování jednalo, nechala mě má rodina svobodně volit. Nikdy by se nestalo, že bych se do něčeho pustil skrz to, že to chtěla má máti nebo otec.

J: Je báječné, jak už jste jako malý chlapec zvládl tak složitě uvažovat, ale i přesto zůstat psychicky jako dítě. Když už jsme u těch dětí... Máte vlastně nějaké?

L: I když vám to může připadat zvláštní, tak ne. V mém životě, když mi mozek odbíhal od jednoho nápadu k druhému, jsem prostě neměl čas na nějakou tu rodinu a popravdě řečeno mě to nějak zvlášť netíží.

J: Pokud jste se nevěnoval žádné rodině, vlastnil jste aspoň nějakého toho chlupatého kamaráda?

L: Pár let jsem pečoval o staršího zasedlého kocourka, který mě den co den navštěvoval a jednou za čas si pozebral o nějaký ten tentononc. Musím uznat, že jsem si ho zanedlouho dost oblíbil, takže není pochyb o tom, že bychom spolu trávili čas jen proto, že jsme si tak nějak zbyli, ale přátelství bylo z obou stran. Každopádně už je to doba, co odešel tam nahoru, takže si teď bohužel nevzpomenu na jeho jméno.

J: To je krásné, jak si kocour a člověk mohou báječně rozumět a jak krásný vztah si mezi sebou dokážou vybudovat. Byl vám bližší než lidé samotní?

L: Hm... Jak jen odpovědět? Většina mě odsuzovala pro můj cit k barvám a malování celkově, ale přece jen se mezi tou kupou zákeřných a podlých lidí dala objevit hromádka, co potají stála při mně. Můj kocour tu pro mě ale byl pokaždé. Jemu bylo jedno, jaký jsem. Hleděl si svého a občas si přišel pro pohlázení, abychom se ani jeden z nás necítili osaměle, čímž říkám ano. S kocourem, o kterém vám nyní vyprávím, jsem měl mnohem silnější pouto než s lidským okolím.

J: Nevím, co dodat. Evidentně pro vás musel znamenat skutečně moc, což je prostě naprosto úžasné už jen proto, že málokdo si zvířátek tolik váží. Já sama zvířátka zbožňuji, nehledě na to, jestli je to pes nebo myš. Živočich jako živočich, no ne?

L: Jistě, to je jeden z mnoha důvodů, proč jsem se už zmlada vydal po veganské cestě. Je přece nespravedlivé, aby ostatní méně poctění tvorové umírali jen proto, že nám „chutnají“.

J: Jakožto milovnici zvířat mi do hlavy taky sem tam zabloudila podobná myšlenka, ale uskutečnit ji je těžší, než se zdá.

Milý Leonardo, ráda bych vám poděkovala za vaši spolupráci v podobě zodpovězení otázek a vůbec vašeho příchodu. Opravdu si vážím toho, že jste si na nás udělal čas. Ještě jednou mnohokrát děkuji.

(Simona Mrvíková a Natálie Krupová z 6.B)

Rozhovor s Inkou Krčmářovou-Křížkovou

R: Dobrý den, můžeme se zeptat, kdy jste se narodila a u koho jste studovala?

I: Dobrý den, paní reportérko, narodila jsem se 10. května 1900 v Praze a studovala jsem soukromě u Aloise Kalvody, profesora Rudolfa Vejrycha a taky u Jindřicha Havlína.

R: Na co jste se ve své tvorbě specializovala?

I: Specializovala jsem se na motivy Orlických hor.

R: Dozvěděla jsem se, že prezentujete své dílo na přehlídkách tvorby. Na jakých přehlídkách?

I: Ano, prezentuji na přehlídkách tvorby ikonografie Žamberce.

R: A mohla byste nám říct vaši největší trapnou událost, když jste byla malá?

I: Ano. Ve škole o přestávce mi někdo, když jsem si kreslila, přivázal tkaničky od tenisek k lavici. Nevšimla jsem si toho, později mě vyvolal učitel k tabuli a já jsem se zvedla a chtěla jít, tak jsem spadla. Dalo mi to 5 minut, než jsem je odvázála, někdo totiž udělal velké suky.

R: Tak vám děkujeme, že jste k nám přišla, a budeme se na vás těšit i příště. Na shledanou.

I: Děkuji. Na shledanou.

(Kristýna Vissková a Sabina Ella Kudláčková z 6. B)

Výtvarná výchova 2017/18 - rozhovory napříč staletími

„Hlavní cena umění je v tom, že poskytuje umělci možnost vyjádřit se.“ (STONE, Irving. Žízeň po životě. Praha: Odeon, 1968, s. 46.) Umělecká díla můžeme tedy považovat za nositele sdělení a myšlenek, jež do nich vložili autoři samotní, a jejich prostřednictvím tak máme možnost s umělci komunikovat. Jaké by to však bylo, kdybychom mohli mluvit s autory samotnými? U žijících umělců by se nám toto přání splnit mohlo, ale u autorů, po nichž nám zbyly jejich myšlenky jen ve formě jejich díla, je to přání neuskutečnitelné. A nebo ne?

Možná to bylo fluidem učebny výtvarné výchovy, možná byla tak silná touha některých dětí uvnitř této místnosti. Každopádně se nám podařilo přilákat dva již zemřelé výtvarníky, tedy jednoho výtvarníka a jednu výtvarnici, kteří se nám zjeví jako duchové časů dávno i ne tak dávno minulých... Jejich dílo vyvolalo zvědavost a řadu všetečných otázek. Vydejte se tedy s námi a našimi reportérkami do světa Inky Krčmářové-Křížkové a Leonarda da Vinci.

Jana Svobodová

Od té doby, co jsem poprvé vstoupil za dveře ZŠ Heyrovského, se toho hodně změnilo. Už na první pohled byla škola něčím výjimečná. Nejsem na Heyráku od první třídy, ale od páté. Přišel jsem do nového kolektivu 5. C s třídním učitelem Jiřím Štrajtem, který byl opravdu úžasný. Byla s ním sranda a hlavně dokázal hodně naučit. Nechtělo se mi vůbec na 2. stupeň, protože jsem věděl, že pan učitel Jiří Štrajť dostane opět nějaké třetíky a my úplně někoho nového. Často za mnou chodila paní učitelka Trněčková se ptát, jestli nechci do atletické třídy. Nešel jsem a zůstal v budoucí 6. C. Jsem rád, že jsem nepřestoupil, protože bych neměl za třídní tu nejúžasnější učitelku na 2. stupni, Michalu Navrátilovou. Byla ze začátku velmi přísná, ale já to chápu. Kdyby nebyla, tak by v té třídě nic nefungovalo. Za ty čtyři roky mě opravdu hodně naučila. Samozřejmě nemůžu zapomenout na nikoho v této škole, všichni jsou skvělí. Nikdy například nezapomenu na paní učitelku Kynclovou a její dlouhé zápisy, nebo na pana učitele Dvořáka a jeho smysl pro humor. Jsem velmi rád, že jsem strávil pět let na této škole se skvělými učiteli a žáky.

Michael Hecht, 9. C

8.B na cestách

Dne 4.6.2018 podnikla 8. B společně s paními učitelkami Navrátilovou a Frýbortovou výlet vlakem do Prahy.

Nejprve jsme si prošli Hradčany a navštívili Kancelář prezidenta České republiky.

Poté jsme sešli z Hradu dolů přes Kampu na Karlův most, kde se třída rozdělila na několik malých skupin. Každá skupina obdržela pár otázek v českém jazyce. Museli jsme si je přeložit do jednoho z jazyků, které se učíme, a dotázat se kolemjdoucích.

Komunikace s cizinci byla velmi zábavná, i přes počáteční nervozitu a jazykovou bariéru to všechny skupiny nakonec zvládly. Všichni dotázaní z různých koutů světa odpovídali například na otázky, odkud do Prahy přijeli, jaké památky navštívili, jaké jídlo ochutnali atd. Takže i v Praze žáci 8. B rozvíjeli své jazykové dovednosti.

Odpoledne jsme na Staroměstském náměstí procházeli kolem domu u Kamenného zvonu, kde se narodil Karel IV.

Nakonec jsme přes Václavské náměstí došli až na hlavní nádraží, odkud jsme odjeli zpět do Olomouce.

Ke všem památkám a zajímavým místům, kudy 8. B prošla, měla paní učitelka Navrátilová zajímavé informace a vybraní žáci připravené referáty. Každý si tedy odnesl z výletu zajímavá fakta.

V posledním týdnu školního roku 2017-2018 si stihla 8. B společně se 7.D vyjet ještě na výlet do Jeseníků. Trasa, kterou jsme zvládli, vedla z Červenohorského sedla přes Švýčárnu na Praděd, z Pradědu jsme přes chatu Kurzovní doputovali až k Ovčárně.

Počasí nám sice moc nepřálo – bylo 8° Celsia a hustá mlha, kvůli které jsme na Pradědu viděli asi jen na vzdálenost 20 metrů – a trasa se zdála být zpočátku náročná. Přesto přese všechno jsme si výlet užili a naplánovaných 17 kilometrů zvládli všichni, i ti fyzicky méně zdatní jedinci, s úsměvem na tváři.

Oba výlety nás obohatily nejen o nové zážitky, ale i vědomosti. Už teď se těšíme na všechny výlety a exkurze, které nás čekají v devítce!

Veronika Divínová

Aljaška

Všude bílá, smrký a chlad, také všudypřítomný hlad.

Nevím, jestli nám to zlato stálo za to.

Na Aljašce, nebo Bůh ví kde, přestávám doufat, že nás někdo najde.

Už i pod kůži nám leze zima, myslel jsem, že umřu jinak.

Bohužel, musíme skončit takhle, pomalu a krutě, ne v klidu a rychle.

Nemáme síly na pochod další, až sem jsme se dostali s výpravou naší.

Touha po zlatu nás dohnala až sem, kde naší postelí je zmrzlá zem.

Oheň hoří, ale nikdo už nemůže ani stát, nezbývá nám nic, než všechno vzdát.

Ruce, nohy mám jako kámen, odcházím do neznáma za svým pánem.

Teď je mi teplo, ani hlad nemám. Teď mám klid, už spásu nehledám.

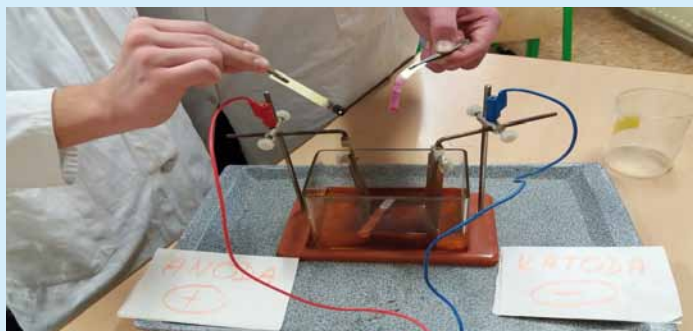
Vincent, 7.A

CHEMICKÝ KROUŽEK

Máte rádi, když to hoří, bouchá a smrdí? Tak vítejte v chemickém kroužku! Můžete si sami vyzkoušet přípravu výbušné směsi vodíku a vzduchu, modrých vodíkových plamenů, sloní zubní pasty nebo Faraonových hadů. Kromě pokusů zvládáme i menší teoretickou průpravu na chemické soutěže. Doufám, že se uvidíme i v dalším školním roce!

Spolupráce i s fyzikálním kroužkem: Příprava hořícího sněhu.

Elektrolýza roztoku jodidu draselného.

Sloní zubní pasta.

Modré vodíkové plameny.

DAR ŠKOLE - stav ke 30. 6. 2018

Výdaje ve šk. roce 2017/18:

- 4.135,- rámy nad schodištěm
- 2.676,- rámy chodba TV – rekordy školy
- 7.344,- hodiny do učeben (25 ks)
- 3.509,- plexisklo na plány deskových her – stoly u knihovny
- 16.752,- závěsy do učeben 306, 321 (3.B, C) – zatemňovací + běžné
- 15.815,- odpočinková lavice k učebně 211, I. patro
- 9.079,- jízdné na závody a soutěže (např. Jeseník, Kolín, Litovel, Brno, Třinec, Mohelnice, Grygov, Hranice, Pardubice apod.)
- 5.885,- odměny žákům (např. atl. soustředění, lyžařský výcvik, Přírodovědný klokan, Biologická olympiáda, Klokán, - M, Pythagoriáda, přehazovaná, fyzikální olympiáda, plakety pro žáky 9. roč., soutěž v reáliích španělsky mluvících zemí apod.)

Příjmy:

od rodičů (1. 9. 2017 – 30. 6. 2018)
úcelové dary

95.070,- Kč

23.973,- Kč

Příspěvky rodičů v jednotlivých třídách:

třída	částka	počet dárců
1. A	4.370,-	13
1. B	1.500,-	6
1. C	5.650,-	6
2. A	12.900,-	7
2. B	1.100,-	5
2. C	2.250,-	4
2. D	1.950,-	4
3. A	4.600,-	17
3. B	2.550,-	13
3. C	2.350,-	13
4. A	1.150,-	6
4. B	2.400,-	10
4. C	500,-	1
4. D	700,-	4
5. A	4.000,-	7
5. B	3.550,-	13
5. C	1.500,-	6
5. D	650,-	3
5. F	2.900,-	6

třída	částka	počet dárců
6. A	1.650,-	4
6. B	2.400,-	11
6. C	250,-	1
6. D	700,-	2
6. E	2.200,-	13
7. A	3.400,-	8
7. B	5.300,-	14
7. C	1.900,-	3
7. D	1.000,-	2
7. E	2.000,-	7
8. A	950,-	6
8. B	3.700,-	5
8. C	900,-	4
8. D	5.000,-	1
9. A	200,-	1
9. B	2.250,-	9
9. C	200,-	1
9. D	4500,-	7

Zůstatek ke 30. 6. 2018:

52.406,- Kč

Z tohoto zůstatku byly během prázdnin financovány sedací vaky do školní knihovny (úcelový dar), sedáky do vestibulu školy, kde budou žáci nově moci trávit volné hodiny před odpoledním vyučováním, a audiovizuální technika do jedné z učeben.

Dar škole nevytváří škole žádný zisk, veškeré získané prostředky jsou použity zpět pro žáky. Příspěvek do Daru školy zůstává i nadále dobrovolný a lze jej darovat kdykoliv společně s Darovací smlouvou v hotovosti třídnímu učiteli nebo zaslat na účet školy, v případě většího nebo účelového daru prosíme o projednání s ředitelem školy. Děkujeme všem dárcům, kteří nám svou štedrostí umožňují pořizovat to, co z běžného rozpočtu školy čerpat nelze.

Ludmila Balíková

Když se vám splní dětský sen

V září roku 1994 jsem poprvé vstoupila do budovy ZŠ Heyrovského. Těšila jsem se na nové prostředí, učitele i spolužáky. V průběhu čtyř let jsem zde na druhém stupni prožila mnoho krásných chvil plných úsměvů a pohody a to hlavně díky naší paní učitelce třídní Mgr. Haně Hamplové. Právě ona ve mně svým poutavým výkladem dějepisu probudila zájem o historii. S láskou vzpomínám také na léta strávená ve školním sboru pod vedením pana učitele Synka. Množství koncertů ve školním atriu a Moravském divadle, výměnné pobyty na Slovensku či v Maďarsku, každoroční soustředění, to vše přispělo k rozvoji mé osobnosti, samostatnosti a tomu, že se nestydím mluvit a vystupovat před lidmi, což je jeden z předpokladů pro práci učitele.

Každý z nás jako dítě sní o tom, čím by chtěl jednou být. A já jsem měla již od základní školy jasno – chci být paní učitelka. A byla to právě tato škola a její učitelé, kteří ve mně svým působením zájem o toto povolání rozvinuli. Heyrák mi dal skvělý základ pro mé budoucí studijní roky a nejen to. Získala jsem zde také přátele na celý život. A tak vždy, když se sejdeme, vzpomínáme na krásné okamžiky strávené na této škole a také na průšvihy, které za nás naše skvělá p.uč. třídní musela žehlit ☺

Uteklo dlouhých dvacet let a já opět vstupuji do vchodových dveří ZŠ Heyrovského. Je září roku 2017. Vracím se zpět. Ale tentokrát jako paní učitelka. Splnil se mi můj dětský sen. Mísí se ve mně pocity nervozity a nadšení. Přeci jen, návrat po mateřské dovolené a na jinou školu, než kde jsem učila doposud. Po vřelém přijetí vedením školy ze mě ale nervozita opadá. Mnoho věcí se zde změnilo. Škola je modernější, vybavenější, barevnější a nádherně vyzdobená. Na každém rohu jsou vidět práce dětí. A vzpomínky na moje školní léta se vrací. Tváře některých učitelů jsou mi povědomé. Za tu dobu, co jsem tu nebyla, se takřka nezměnily. Usazuji se v kabinetu č. 329, který sousedí s kabinetem, do kterého jsem chodila za svou oblíbenou paní učitelkou třídní a říkám si: „Teda, to je super. Jsem zpátky v místech, kde jsem se rozhodla, že budu paní učitelkou.“ ☺

Po prvním školním roce na Heyráku se jen utvrzuji v tom, že jsem si zvolila skvělé povolání. Díky úžasným kolegům a žákům, které jsem tady za ten rok potkala a se kterými jsem mohla spolupracovat. A doufám, že se tak příjemně jako teď budu na této škole cítit i nadále.

Mgr. Lucie Reichová

Jsmo atleti!

Tak sedmička už je za námi. Pro někoho fajn rok s úspěchy ve škole i ve sportu, pro někoho jen dalších obyčejných dvanáct měsíců a někomu to prostě letos nevyšlo.

Ve škole jsme se v tomto školním roce zhoršili skoro všichni. Řada spolužáků (hlavně kluci) narovinu prohlašují, že učení „vypustili“. Nechtělo se jim, věnovali se sportu, učení bylo moc. Ale i přesto konečné vysvědčení nevypadalo zas tak hrozně.

Ale na druhou stranu se téměř všem dařilo v atletice. Zlepšili jsme si časy, udělali si „osobáky“. A tady je pár názorů:

„Tento školní rok jsme s naší třídou jeli na hodně závodů např. do Hranic nebo do Přerova. Jako třída atletický klub jsme jedni z nejlepších v ČR. Já osobně jsem si hodil osobní rekord v kouli i v oštěpu. V kouli mám osobní rekord 8,31 m a v oštěpu 27,78 m. Víím, že to není moc, ale jsem se svými výkony spojen.“

Dan

„Sportuji za mladší žáky. Jsem specializovaný na oštěp a dálku. V oštěpu mám rekord 26,40 m a v dálce 4 m 65 cm. Atletiku dělám už od svých pěti let. Moc mi nejdou překážky a štafeta.“

Jarda

„V atletice se věnuji překážkám a sprintu. Tento rok jsem byla na závodech hlavně v Olomouci, ale také v Hranicích a Přerově. Ze začátku mi to moc nešlo a úplně jsem ještě nevěděla, čemu se chci věnovat. Někdy v půlce roku jsem začala jezdit skoro na všechny závody pro mladší žactvo a byla jsem většinou první, druhá a někdy třetí na obou disciplínách. Teď na konci školního roku jsem se atletice zase tak moc nevěnovala, takže ve sprintu jsem se trochu zhoršila. Ale příští rok se budu víc snažit.“

„Tento školní rok jsem skočila něco přes 4 metry do dálky, Pak jsem už druhý rok běžela běh Barvám neutřeš, který byl supr. Příští rok budu chodit k trenérovi jako tento školní rok, protože příští rok budeme velmi dobrý tým starších žáků. Od 8. třídy budu mít i doučování, abych neměla tek strašný vysvědčení.“

Stela

„Letos se mi nemohlo nic podařit, protože jsem si zlomila prst a musel se zasádrovat. S mým štěstím se to stalo tehdy, kdy začínaly závody. Dost mě to mrzí, ale věřím tomu, že další rok to bude lepší a že něco předvedu.“

Paťa

„Tento rok se mi nedařilo v dálce ve finále Poháru Českého rozhlasu, protože jsem čtyři přešlapy. Ale dařilo se mi v Hranicích na závodech ve výšce, skočila jsem osobák 131 cm. Příští rok budu chodit k trenérovi na výšku, abych se zlepšila.“

Valča

„V tomto roce se mi podařilo udělat si dva osobní rekordy ve dvou disciplínách. V oštěpu a skoku vysokém. Ve skoku vysokém kvůli pánovi, který mi poradil v rozběhu. A v oštěpu kvůli tomu, že jsem konečně pochopil techniku.“

Šimon

„Tento školní rok jsem se soustředila na vytrvalostní běh. Chodila jsem i na tréninky, ale příští rok bych chtěla chodit k trenérovi, který se specializuje na všechno. Tento školní rok jsem se zúčastnila mnoha závodů a náš tým postoupil až na republikové finále Poháru rozhlasu, na kterém jsem běžela 600 m. Dále jsem běžela štafetu 300 m v Hranicích a 800 m v Přerově.“

Aneta

„Tento rok se mi docela vydařilo, i tak bych se chtěl zlepšit. Jsem specializovaný na hod oštěpem a běhání dlouhých tratí.“

Michal

Tak snad se všem jejich přání příští rok splní ☺

Žáci 7.A

Kroužek aerobiku

Každý si pod slovem aerobik představí něco jiného. Někomu to může připadat jako obyčejné poskakování. Někdo jiný to zase obdivuje, protože se aerobik nezaměřuje jen na kondici, sílu či flexibilitu, ale na vše zároveň.

Většinu času holky sice tráví v tělocvičně nacvičováním na vystoupení, ale tvrdá dřina se často vyplácí a letos měly tu možnost předvést se na finále Poháru rozhlasu, kde si to neskutečně užily.

Aerobik však není jen neustálé cvičení. Je to především zábava. A proč? Protože jsou holky skvělý tým, hodně si rozumí a často se scházejí i mimo školu. Vše berou odlehčeně a s úsměvem, což jim také přidává na výkonu a na závodech (které se konají na konci roku v Dubu nad Moravou) mají skvělé výsledky.

Očima holek

Aerobik je pro nás skvělý sport. Trénujeme 2x týdně, ale v květnu jsme trénovaly celé dva týdny na vystoupení. Když máme trénink, tak děláme: master, rozcvičku, někdy gymnastiku, nacvičujeme sestavy a někdy skáče přes švihadlo. Jezdíme na soutěže: Dub nad Moravou a Rýmařov. Skáče přes švihadlo a soutěžíme o medaile. Tento rok jsme vystupovaly v Dubu nad Moravou, v Rýmařově a na atletickém stadionu a pan ředitel nás pochválil a poděkoval za sestavu. Před vystoupením jsme si šly koupit dres: černou podprsenku a černé kraťasy s flitrami. V Dubu nad Moravou jsme vyhrály pohár za 2. místo. Máme dobrý tým. Máme dobrý kolektiv a všichni si rozumíme. Aerobik nás baví. Všechno co umíme nás naučila paní trenérka s Terkou.

Aneta P., 4.D; Karolína Š., 5.B; Michaela B., 3.A

ŠKOLNÍ DRUŽINA „tak trochu jinýma očima“

Většina našich přátel má představu, že si s dětmi v družině hrajeme, případně stojíme a dohlížíme na to, jak si děti hrají mezi sebou. A když máme náladu, tak sem tam něco namalujeme. Spousta z nich dokonce nadává na svou vychovatelku, že nepíše s dětmi domácí úkoly. Kolik času by doma ušetřili! A kolik času by potom mohli věnovat svým dětem! Nevnímají, že právě vypracováváním domácích úkolů poznávají možnosti, hranice a probrané učivo svých ratolestí.

Ano, mají pravdu. Občas dohlížíme na to, jak si děti mezi sebou hrají. Ano, velmi často si hrajeme s nimi. Ale to je asi všechno, v čem se představa našich známých schází s naší každodenní realitou. Nejedná se jen o to, že nutíme děti řadit se, slušně stolovat, používat různé výtvarné techniky a mít rád alespoň trochu sport. My se je pokoušíme naučit poznávat své vlastní dovednosti, různé charakterové vlastnosti, své nové kamarády a trochu i svět. Foukáme jejich bolístky, ať už ty na těle nebo na duši, řešíme s nimi různé životní situace. Velmi často sloužíme jako vrby. Protože děti trápí mnohem více věcí než nás. I když tato trápení nejsou většinou trvalého rázu, tak naopak se jedná o velmi

akutní stav. Jsme při jejich šarvátkách, tahanicích i rvačkách. Zde se velmi často stáváme soudci a i svědky.

Máme oddělení plné dětí, plné individualit. Snažíme se každému z nich dát, co potřebuje. Trávíme s nimi čas po vyučování, kde se už odehraje spousta osobních křivd, vítězství i zklamání. Polovina z dětí je už unavená svou dopolední prací, není schopna nastoupit vzorně a v sebekázi na další směnu. Kromě toho rozbourené emoce z právě prožitých čtyř či pěti hodin, by se často nepovedlo ukočírovat ani nám dospělým. I z těchto důvodů se projevují naši svěřenci v odpolední hodinách jinak než dopoledne ve vyučování.

Známe vaše děti jinak než vy.

Klima každého oddělení je jiné, a každý den je jiný. Reagujeme na náladu třídy a stává se zcela běžné, že činnost, co máme nachystanou, odkládáme na později a věnujeme se aktuálnímu dění v oddělení. Každodenní činnosti často přizpůsobujeme podle zaměření dětí v oddělení. Někdy se stane, že některé z dětí odmítne spolupracovat, úmyslně a škodolibě zlobí děti. A my? My nemáme známky, žádné donucovací prostředky, jenom slova. Slova k dětem, slova k rodičům, slova ...

kolektiv vychovatelek školní družiny

Ohlédnutí dramatického kroužku za minulým školním rokem

Letos jsem poprosila své svěřence, aby se pokusili vcítit do role svého kroužku, a na chvíli se stali takovou nehmotnou postavou, zvanou *Dramaták*. Sami si níže přečtete, jak jsem ji můj (velmi těžký úkol) povedl. Jejich slova jsem rozdělila, podle dnů a her.

Pondělí – původní plán, že budeme pokračovat ve stejné skupině a ve stejné hře vyšel jen z poloviny

Já dramták jsem si tento školní rok moc užil. Představení Harry Potter bylo velmi dobré stejně jako soustředění. Myslím si, že se všichni snažili. Hráli jsme hry jako jsou třeba sochy, advokát, nebo městečko Palermo upravené na Bradavice. Bavilo mně vyrábět kulisy a hrát svoji roli.

Lucie N., 3.B

Nastoupil jsem už do roku 2017/18. Tento rok jsem byl velmi hravý, zábavný i vážný. Zahrál jsem si soustu rolí. Od Harryho Pottra až po Červenou karkulku. Měl jsem i soustředění. Což znamená, že jsem spal ve škole a trénoval vystoupení. Letošní rok byl super.

Sára H. 5.C

Středa – letos se nám povedlo vytvořit skvělou skupinu, silnou nejen herecky, ale především kamarádsky

Rok 2017/18 a já jsem šla poprvé do školy ZŠ Heyrovského. Když jsem se tak kolem sebe rozhlížela, padlo mi do oka hned 18 dětí, které jsem moc a moc chtěla. 14 děvčat a 4 chlapce. A všichni, co jsem tak chtěla, šli do mého kroužku – dramtáku. Pár týdnů ke konci mi odpadl jeden herec z II.C. Vystoupení však bylo v pořádku. Detektiva 3 si zahrála Adélka V. z III.B. Hráli jsme Zmizelá škola podle stejnojmenné knihy.

Linda Š., 1.C

Já jsem na této škole dlouho, s různými přestávkami a různými režiséry. Na začátku školního roku jsem byl rád, že se do mě přihlásila 18 dětí, se kterými jsem si povídal a hrál hry. Někdy v polovině jsem přemýšlel nad představením, napadla mě *Zmizelá škola*, napsal jsem si text, rozdál role a začal trénink. Vystoupení jsem chtěl dát na soustředění, ale někdo nemohl, takže premiéra byla ve středu odpoledne. Kdo chtěl, tak na soustředění přišel a mohl v pátek ve škole spát. Myslím si, že se nám přespávání líbilo.

V pondělí a úterý jsme hrály zase pro děti ze školy. Dětem se to moc líbilo, všechno dobře dopadlo. A pak už následovaly jen samé hry, zábava, a tak dál a dál. Škoda, že tento školní rok končí, protože jsem si tom užil a doufám, že i ostatní děti.

Markéta Ž., 3.B

Moc a moc mě to baví, i když musím naplánovat soustředění, které se vždy vyplácí. Hrajeme různé hry, pohádky, učíme se básničky. Letošní pohádka na vystoupení byla *Zmizelá škola*, ale soukromě jsme hráli i jiné – *Karkulku*, *Sněhurku*, *Hloupou babičku*. Hry byly různé. Oblíbené byly – advokát, zvoneček, a paní vychovatelka také dávala za úkol předvést různé věci. Nejčastěji se na vyžádání hráli sochy, to hraje hudba a vy něco předvádíte a když je ticho, zmrazíte se.

Soutěžili jsme ve vyprávění pohádky vlastními slovy. Tady se něco naučíte. Například jak hrát dobře postavy a zvířata. Letošní pohádka moc povedla. Poslední 3 roky byly nejlepší (tak to cítím já).

Sofinka K., 3.B

Text byl těžký, ale zvládli jsme ho. Vystoupení se všem líbilo. Nejlepší bylo přespávání. Zažily jsme spolu hodně legrace, a kdyby se chtěl někdo tento rok přihlásit, ať neváhá. Může si najít třeba další kamarády.

Marek Z., 2.C

Čtvrtek - kroužek nejmenších, přesto silných osobností

Když se ohlídím za loňským rokem, vidím veselé tváře, plné nadšení a sebedůvěry. Sledování toho, co všechno naše tělo dokáže. Trochu vzteku, že se nezastaví na povel. Pocit vítězství po odehrání pohádky. Velký potlesk, když Honza si přes všechny svoje životní úkoly si vezme princeznu.

vychovatelka Marie Krátká

Bambini di Heyrák

Je náš školní pěvecký sbor. Co k tomu dodat více? Výborná parta dětí, které baví zpěv, se schází dvakrát týdně v učebně HV a zde se snaží naučit a vypilovat různé skladby různých autorů k dokonalosti. Reprezentují školu na rozličných kulturních akcích, jezdí na pěvecká soustředění, pořádají koncerty. Poměrně suché vyjádření naší celoroční činnosti ovšem v sobě skrývá spoustu práce, spoustu legrace, vznik nových přátelství, odhalení skrytých talentů a mnoho dalšího.

Vezmu to od září 2017 – tam jsme začali trénovat jednak na Pohár SPOZ a jednak už na vánoční koncert. V listopadu jsme školu velice úspěšně reprezentovali právě na přehlídce školních souborů - Pohár SPOZ, úspěšně jsme předvedli hned dvě vystoupení – nejen starší sbor, který do svého vystoupení zařadil i skladby s pohybem, ale také naši „malošci“, pro které to byla premiéra. (Ano, Bambini di Heyrák má opět dva sbory - malý, pro 1.-3. třídu, a velký, pro děti od 4.třídy.) V prosinci jsme se předvedli rodičům a všem našim příznivcům na vánočním koncertu. Po vánočních prázdninách jsme se opět pustili do práce - čekalo nás vítání občánků na radnici, letní pěvecké soustředění „Robinsonův ostrov“ v Cakově a závěrečný koncert v atriu.

Čím se naše práce lišila od let minulých? Odešli nám ti nejstarší „veteráni“, ale sbor už je tak sehraný, nebo spíš sezpíváný, že to výkon ani nepoznamenalo, objevily se jiné hvězdy, které konečně mohly vyniknout. Sbor omládl, malinko změnil repertoár, dokonce se nebál ani skladeb spojených s tanečními prvky. Však jsme si taky s nácvikem těchto skladeb užili spoustu legrace :)

Moc se těším na nový školní rok - doufám, že do obou sborů přijdou noví zpěváci a zpěvačky a že se naučíme opět nějaké krásné skladby.

Malý sbor (1.-3.třída) se bude zase scházet jedenkrát týdně (v rámci družiny), velký sbor (od 4.třídy) opět dvakrát, z toho jedna zkouška bude tradičně v pátek od 14 hodin.

Dáša Krylová

Co pro mě znamená sbor

Chtěla bych vám něco napsat o školním sboru. Místo, které mi pomohlo zjistit lépe, co jsem za člověka, místo, kde jsem poznala několik skvělých lidí, místo, kde jsem potkala asi tu nejlepší paní učitelku vůbec. Sbor mi pomohl najít mé pravé já. Hodně bych sboru chtěla poděkovat za vše. Za ty krásné koncerty, za ta zábavná soustředění. A vy, co máte rádi zpívání, byste rozhodně měli poznat tohle krásné místo také.

(Alessia Ferraro, 6.C)

Do sboru jsem začal chodit po Vánocích. Jsou tam hodně super lidi, hodně rychle se tam ujmete. Hodně rychle to tam utíká, někomu to může přijít jako zbytečnost, ale pro mě to je něco, bez čeho si teď nedokážu v podstatě představit, že bych byl. Hodně se tam zpívá, na jednu písničku jsme dokonce měli tanec, a je tam taková krásná veselá atmosféra, ale doporučuji nevytahovat mobily, nikdy se to tam neujme jako dobrý nápad u zpívání. Tím bych zhodnotil, že sbor je rozhodně super věc na odreagování po celém tom půl dne ve škole.

(Tomáš Pánek, 9.C)

Koncert

Zatímco si nás naši rodiče, přátelé či příbuzní obyčejně chodívají v létě každoročně poslechnout do atri školy, pro nás bývají tyto dny maličko slavnostnější a letošní koncert nebyl výjimkou. Nejen že jsme během sborového soustředění nacvičili spousty písniček, které jsme na koncertě odzpívali, ale také jsme natrénovali taneční choreografii, což pro nás není běžné. Další píseň jsme tak trochu obohatili natřásající se „Aničkou“ v papírovém kroji, takže jsme se během zpěvu na naše posluchače zvláště culili, každopádně si myslím, že je „Anička“ rozesmála taky. Zkrátka jsme se na letošním koncertě všichni společně zasmáli a to je prostě skvělé. Je báječné, že si spolu jako jedna parta užíváme věc, která nás všechny baví a navzájem spojuje.

(Simona a Silva Mrvíkovy, 6.B,C)

Sborové soustředění

Chtěla bych se s vámi podělit o pár postřehů ze sboru. Tak třeba soustředění se sborem – ta jsou skvělá a plná různých aktivit... Máme dobrý kolektiv, který si spolu dobře rozumí a je v něm legrace. Paní učitelka Dáša Krylová a Monika Swaczynová mají pro nás připraveno vždy hodně dobrých her a soutěží. Co se jídla týče, tak si někdy vaříme sami, což je někdy opravdu zábava. Ještě dobrá zábava jsou noční hry, které hrajeme po celé naší budově... stojí to za to!!

Minulý školní rok jsme měli i vodní hru, která byla fakt zábavná a myslím, že nám v paměti zůstane napořád.

(Kája Hradilová, 8.A)

Heyrák na "Mekáči" skončil na bedně

Tak jako každý rok i letos se hrál McDonald's cup s účastí kluků z Heyráku. Kluci se vypořádali se všemi nástrahami okresového, okresního i krajského kola a postoupili do celorepublikového finále. To se letos uskutečnilo 30. - 31. května v Ústí na Labem. Zde se kluci prezentovali velmi dobrými výkony. Po postupu ze základní skupiny se utkali s velmi silnou ZŠ Eden Praha, po boji vyhráli 1:0 a postoupili mezi nejlepší čtyři mužstva turnaje. O finále se kluci utkali se ZŠ Klegova Ostrava. V tomto zápase chybělo trochu štěstíčka a zápas nemusel dojít až do penaltového rozstřelu. V této disciplíně byl bohužel lepší soupeř. V utkání o třetí místo se ZŠ Březové Hory Příbram se kluci rozstříleli a po výsledku 4:1 obsadili krásné čtvrté místo. Všem aktérům gratulujeme a přejeme hodně sportovních úspěchů do dalších zápasů.

Sestava: Dospiva Filip, Drábek David, Gavenda Jakub, Glos Tom, Hartman Jan, Miler Lukáš, Provozník Šimon, Remeš David, Synevč Maksym, Šnajdr Martin, Tomaj Eduard, Ulenfeld Tomáš, Zatloukal Marek, Molík Petr.

RFA na Heyráku

Již druhý kompletní rok působení na Heyráku má za sebou Regionální fotbalová akademie Olomouckého kraje. A trůfáme si tvrdit, že to byl ročník nadmíru úspěšný!

Náročný sportovní program, ostře hlídání jídelníček, pobyt na internátu, ale i plnění školních povinností. Život „akademika“ není žádný med, ale věříme, že naši absolventi se se všemi nástrahami poprali nadmíru dobře.

Velké poděkování patří celému učitelskému sboru za velkou trpělivost s někdy trochu horlivými fotbalisty, vedení školy za podmínky vytvořené našim žákům k jejich všeobecnému rozvoji, všem zaměstnancům školní jídelny za spolupráci při organizaci snídaní, svačinek i obědů a prostě všem, se kterými jsme v právě proběhlém roce měli čest se potkávat a spolupracovat.

Opouští nás skupina, která jako první prošla kompletním dvouletým cyklem Regionální fotbalové akademie Olomouckého kraje. Jde o tyto žáky: Bílek Josef, Coufal Jakub, Daněk Kryštof, Fabiánek Jakub, Guzik Michal, Hadaš Matěj, Hřivnáč Jan, Koláček David, Němeček Dominik, Nízky Filip, Paar Bohdan, Saňák Jaroslav, Skopal Dominik, Smolka Štěpán, Stoppen Tadeáš, Šíp Jáchym, Uriča Filip, Vítek Adam, Vítek Radek, Vyhlídal Jakub, Wacławik Vilém.

Nezbývá než popřát vše nejlepší v dalších životních krocích a doufat, že na působení na Heyráku i v Akademii budou všichni zúčastnění vzpomínat jen v tom nejlepším ☺

Mgr. Jakub Beneš

manažer Regionální fotbalové akademie Olomouckého kraje

Sportovní třídy ZŠ Heyrovského - atletika

Sportovní středisko Atletického klubu Olomouc ve spolupráci se Základní školou Heyrovského vytvářejí ve sportovních třídách ideální podmínky pro skloubení sportovní přípravy a školní výuky. Dlouhodobá spolupráce a podpora vedení školy v čele s ředitelem Mgr. Oldřichem Andělem řadí mladé olomoucké atlety již několik let na špičku v republikovém žebříčku. Důkazem toho jsou vynikající sportovní úspěchy od krajských soutěží až po ty republikové. Školní rok 2017-2018 byl jedním z nejúspěšnějších v historii klubu a Atletický klub Olomouc právem patří mezi pět nejlepších vlajkových lodí Českého atletického svazu v mládežnických kategoriích. O sportovní přípravu se stará několik kvalifikovaných trenérů atletiky, ať už v rámci tělesné výchovy při škole nebo na individuálních trénincích v odpoledních hodinách pod hlavičkou klubu. Žáci sportovních tříd mají navíc každý rok možnost absolvovat několik sportovních soustředění. Zde je výčet těch nejlepších úspěchů za uplynulý školní rok.

Zlato z republikové finále Poháru rozhlasu.

V letošním roce se uskutečnil jubilejní 50. ročník Poháru rozhlasu s Českou spořitelnou. Atletický klub Olomouc společně se Základní školou Heyrovského měli tu čest spolupořádat republikové finále, které se uskutečnilo v úterý 12.6.2018 na stadionu TJ Lokomotiva. Závodily měly opravdu kvalitní úroveň odpovídající významnému jubileu soutěže a zápolení školních družstev přihlížely mimo jiné patronka soutěže výškařka Michaela Hrubá či někdejší mistryně světa v trojskoku Šárka Kašpárková.

Základní škola Heyrovského měla v soutěži hned tři družstva. Největší radost nám udělali starší žáci, kteří ve své kategorii zvítězili v celkovém součtu 7562 bodů. Důvod k radosti byl o to větší, když o devět bodů pokořili nejlepší historický výkon soutěže, který dosud držela opavská ZŠ Englišova. Pod skvělým výkonem družstva byly podepsány úžasné výkony jednotlivých závodníků. Čas 4:09,72 min **Nicholase Jana Adensama** v běhu na 1500 m byl dokonce vyhlášen nejlepším výkonem soutěže. **Michal Hroch** přidal na stejné trati skvělé body za 3. místo a výkon 4:16,48 min. Štafeta na 4x60 m ve složení **Palla, Raclavský, Horák, Nevrla** zaběhla čas na hranici českého žákovského rekordu výkonem 26,98 s. Ve sprintech na 60 m se představili **Erik Raclavský** časem 7,42 s, **Vojtěch Horák** výkonem 7,44 s a **Miloš Palla** časem 7,64 s. Ve skoku do dálky exceloval **Daniel Nevrla** a suverénně zvítězil skokem dlouhým 648 cm. **Erik Raclavský** ho skvěle doplnil 3. místem a výkonem 593 cm. Ve výšce přidal **Daniel Nevrla** body za 178 cm, **Miloš Palla** a **Jan Winkler** skočili shodně 170 cm. V kouli zapsal nejlepší výkon **Tomáš Tichý** za 11,49 m, **Alexandr Němeček** předvedl nejdelší pokus 10,83 m.

Družstvo mladších žáků vybojovalo nepopulární 4. místo v celkovém součtu 4340 bodů. **Pavel Šubrt** zaznamenal čas 8,08 v běhu na 60 m, **Patrik Lenhart** ve stejném běhu výkon 8,22 s. **Pavel Šubrt** navíc vybojoval 2. místo v hodu míčkem výkonem 55,21 m a **Patrik Lenhart** 5. místo výkonem 53,47 m. **Šimon Stach** vybojoval 3. místo ve skoku vysokém výkonem 144 cm. **Matyáš Moravec** bodoval ve výšce výkonem 140 cm a v dálce výkonem 425 cm. V dálce byl o kousek lepší **Gabriel Paulík** výkonem 440 cm.

Mladší žákyně vybojovaly celkové 7. místo součtem 5318 bodů. Nejlépe bodujícími žákyněmi byly **Adriana Špitová**, která ve skoku dalekém obsadila 3. místo výkonem 465 cm a ve sprintu na 60 m přidala body za čas 8,74 s, **Eliška Zelová** za čas na 60 m 7,41 s a výkon 453 cm v dálce a **Vendula Voldánová** za hod míčkem dlouhým 35,69 m a čas na 600 m 1:58,41 min.

Rekordy a tituly z Mistrovství ČR staršího žactva

Letošní školní rok byl z atletického hlediska velmi vydařený. Vrchol sezóny pro starší žactvo nastává vždy ke konci září, kdy se pořádá Mistrovství ČR. To letošní hostila jihomoravská Břeclav a olomoučtí závodníci se zapsali do historických tabulek. První medaili za druhé místo v běhu na 1500 m získal **Nicholas Jan Adensam** za čas 4:09,15. Druhou stříbrnou medaili hned vzápětí přidal **Patrik Vašut** ve skoku o tyči, kde překonal laťku ve výšce 346 cm. Vrcholem dne potom byla zlatá medaile, kterou získala štafeta žáků na 4x60 m. Kvarteto ve složení **Sládek, Šalman, Lochman, Lawson** nejen získalo první místo, ale časem 26,99 s stanovilo nový národní oddílový rekord této kategorie. Tradice skvělých štafet našeho klubu tak získala další následovníky.

V neděli mistrovství pokračovalo dalším programem. Hned v úvodu nás **Sam Lawson** dvakrát potěšil. Nejprve v rozběhu zaběhl nový český rekord na 200 m překážek 25,21 s a vzápětí vybojoval stříbrnou medaili ve skoku dalekém výkonem 674 cm. Ve finále na 200 m př. potom **Sam Lawson** jednoznačně potvrdil roli favorita a doběhl si pro zlato v čase 25,30 s. Další medaili přidal také **Jan Nicholas Adensam** ve finále na 3000 m. Výkonem 9:11,75 min obsadil 3. místo. Poslední medaili vybojovala dlouhá štafeta na 4x300 m ve složení **Horák, Šalman, Lochman, Lawson**. Bronz získala za výkon 2:32,10 min.

Dvě zlaté, čtyři stříbrné a jedna bronzová medaile. To je výčet medailových úspěchů olomouckého žactva na Mistrovství ČR v hale, které se konalo o víkendu 3.-4. března 2018 v Ostravě. Fantastickou zlatou medaili vybojoval v běhu na 1500 m **Michal Hroch**, který ve strhujícím finiši udolal všechny soupeře a časem 4:23,41 min si vytvořil nový halový osobní rekord. Druhou zlatou medaili získala štafeta žáků v běhu na 4x200 m ve složení **Sládek, Horák, Lochman** a **Šalman** výkonem 1:35,19 min. Nejúspěšnější olomouckou závodnicí byla **Eva Kubičková**, která získala tři stříbrné medaile. Ve finále na 60 a 150 metrů podlehl pouze fantastické Adéle Novotné z Jablonce. Evě nepomohly ani dva oddílové rekordy. Ve finále na 60 m ho vylepšila na 7,71 s a ve finále na 150 m na 18,54 s. Navíc byla členkou stříbrné štafety na 4x200 m, která ve složení **Kubičková, Kolářová, Spáčilová** a **Zacharová** zaběhla čas 1:46,61 min. Stříbrnou medaili vybojoval v dále žáků také **František Benedikt Lochman** ve vyrovnaném osobním rekordu 638 cm. Jedinou bronzovou medaili si do Olomouce odvezl **Jan Šalman**, který ve finále na 300 m překonal své halové osobní maximum na současných 36,96 s. Medailové umístění těsně uniklo **Vojtovi Horákovi**, který na trati 300 m zaostal za svým oddílovým kolegou o pár desetin vteřinek a také **Aleně Levkové**, která skončila na 4. místě na horší pokusy.

Stříbrné družstvo starších žáků

Družstvo starších žáků AK Olomouc vybojovalo stříbrné medaile na Mistrovství ČR, které se konalo v sobotu 7.10.2017 v Jablonci nad Nisou.

Na MČR družstev jsme nastoupili v nejsilnější možné sestavě, posílení o 2 hostující závodníky ze Slovenska. V tomto složení byly ambice vysoké a kluci byli rozhodnutí bojovat o medaile. Podle předbedních výpočtů se o zlatou medaili měli poprat žáci z Opavy a Slávie Praha, o bronzové medaile pak naši s Vítkovicemi. Již od prvních disciplín se tyto předpoklady potvrdily tím, že naše družstvo na čelo ztrácelo. Bylo to však tím, že první disciplíny patřily k našim nejslabším. Postupem času jsme nabírali dech a v polovině soutěže jsme se již dostali na čtvrté místo, v těsném odstupu za třetími Vítkovicemi. První dvě družstva se zdála nedostižná, ale boj o bronz jsme nevzdávali. Díky velmi silným závěrečným disciplínám jsme předstihli družstvo Vítkovic a stáhli náskok Slávie na 5 bodů. V tom okamžiku se projevilo správné rozhodnutí nasadit do závěrečných disciplín velmi silné štafety, které získaly takové množství bodů, že jsme v celkovém součtu předstihli i Slávii Praha a získali stříbrné medaile. Ve všech postupových kolech až po finále všichni beze zbytku s maximálním úsilím bojovali pro úspěch družstva a prokázali, že jsou hrdí členové klubu.

AK Olomouc. Na Mistrovství České republiky nastoupilo družstvo ve složení: Sam Lawson, Patrik Vašut, Milan Haborák, Nicholas Adensam, Jan Šalman, Tomáš Přidal, Ben Lochman, Oliver Hrudkay, Štěpán Nevřela, Adam Hrbek, Michal Hroch, Dan Nevřela, Kryštof Sládek, Jakub Procházka, Josef Peřina,

Vojta Horák, Vojta Psotka, Jakub Kolář, Tomáš Patrovský a Ondřej Škriba. Díky za vzornou reprezentaci patří také těm, kteří se do družstva na MČR nedostali, ale za družstvo nastupovali. Také jim patří stříbrná medaile jako platným členům družstva. Byli to Robin Zbraněk, Jirka Novotný, Jan Winkler, Filip Havlík, Jirka Zedník, Josef Pospíšil, Alaxandr Němeček, Sam Duda a Martin Bábek.

David Uhlíř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenérka SpS ST

Atlet z jazykovky

Můj první veliký krok byl první den na škole ZŠ Heyrovského, na kterou jsem přišel v roce 2013 do 3. B, třídy s jazykovým zaměřením. Nebylo jednoduché si zvyknout na tolik lidí a na tak velkou a moderní školu, ale zvládl jsem to. Zhruba ve 3. třídě jsem se začal zúčastňovat závodu Kinderiáda, většinou v disciplínách hodu kriketovým míčkem a běhu na 60 metrů. Celkem jsem se těchto závodů zúčastnil 3krát. Krátce poté jsem se začal věnovat atletice a začal jsem v sobě nacházet určité nadání na tento druh sportu. Po 2 letech jsem skončil a začal se věnovat basketbalu, u kterého jsem zůstal až do svých 15 let, a i když jsem se mu pravidelně věnoval a atletice ne, začali mě trenéři atletiky a učitelé, se kterými jsem se znal, brát na atletické závody, na kterých jsem měl velmi dobré výsledky. To mě motivovalo více a více. Nakonec jsem se dostal tak daleko, že jsem se zúčastnil několikrát mistrovství republiky, jak za družstva nebo za školu, tak i za jednotlivce. Z tohoto důvodu jsem skončil s basketbalem a nyní se naplno věnuji atletice v disciplínách skoku dalekém a skoku vysokém. Nebýt školy ZŠ Heyrovského, tak bych se zřejmě nevěnoval tolik sportu a rozhodně v něm neměl takové úspěchy. Za to chci já i všem, co mě podporovali, moc poděkovat. Sport mi ukázal, že se člověk nemá nikdy vzdávat a že pokud bude tvrdě trénovat a snažit se, sklídí i ovoce. Já se toho budu držet dál a dál, jak ve sportu, tak i v životě. I díky mé sportovní vůli a pravidelné přípravě paní učitelky Balíkové se mi také podařilo zvládnout mezinárodní zkoušky z angličtiny, a na jaře jsem se úspěšně dostal i na střední školu. Můj vrchol na Heyráku přišel v červnu, kdy jsem byl členem vítězného družstva Poháru rozhlasu, což byl mimořádný zážitek.

Měj se, Heyráku, bude se mi stýskat. A díky! ☺
Dan Nevřela, 9. B

Jr. NBA League

Když mě v březnu minulého roku oslovil trenér kroužku basketbalu Kryštof Skula, jestli bych s ním nejela jako dozor na turnaj do Opavy, řekla jsem ano a jela. Hru jsem sledovala jen tak na oko, protože jsem do té doby basket neznała jen z doslechu a mou hlavní starostí bylo, ať se nikomu nic nestane. Po vyhraném turnaji mi trenér Kryštof s úsměvem řekl: „Je to super, postupujeme!“ A já zjistila, že mě spolu s dětmi čeká další cesta basketbalovým turnajem a to ne jen tak obyčejným. Naše škola se dostala do Jr. NBA League, což je projekt napříč Evropou, který napodobuje americkou basketbalovou ligu. My jsme tady na půdě ČR také postoupili a v září jsem odjela s trenérem a vybraným hráčem Kubou do Prahy na draft. Pro mne opět věc známá z televize a já najednou byla jeho účastníkem. Vyzdobená hala, mísa s balonky, které obsahují názvy škol, dětské dresy s logy amerických týmů a hosté a organizátoři s výškou kolem 2 metrů a v jejich centru Jiří Welsch. Ten také losuje a naše škola se na dlouhou dobu stává družstvem východní konference divize F, tým Philadelphia 76ers. Teď nám začíná cesta za basketbalovým titulem a i já už nejsem jen dozor, ale basketku propadám a chci to s týmem dotáhnout co nejdál. Turnaje nás v základním kole čekaly 3 a všechny mimo domov. Tak jsme se vydali do Opavy, Ostravy a znovu do Opavy a všechno jsme vyhráli. Postup ze skupiny je tedy zajištěn. Teď nás čekalo finále východní konference v Brně. Pilně jsem s trenérem a rodiči rozebírala soupeře a taktiku a tajně doufala v postup. A ono to vyšlo. Heyrák – Philadelphia je mezi 4 nejlepšími týmy v republice. Teď začíná opravdové šílensství, vše zajistit tak, aby 12. 12. 2017 nastoupil náš tým co nejlépe připraven. A nastal den D a my ráno vyrážíme spolu s fanoušky ze 4. C na cestu do Pardubic. Tam se koná finále, které je asi pro všechny něco neskutečného. Po příjezdu jsou všichni hráči nafoceni a jejich fotka se v průběhu zápasů objevuje na velkoplošné obrazovce i s informacemi o hráči a škole, ze které přijel. Představení týmů je velkolepé, kdy každý probíhá mezi ohni slávy a je vítán na palubovce delegací NBA, zástupci organizátorů a maskotem turnaje. Zápas jsou komentovány a přenášeny na televizní obrazovky. V pauzách vystupují roztluskávačky a doprovodný program je i pro diváky velmi zajímavý. Zkrátka finále jako v Americe. Náš tým nastupuje s odhodláním a bojovností, ale bohužel se na palubovce potká s prvním letošním přemožitelem. Trošku nás to zamrzelo, ale ještě nás čekal boj o 3. místo a ten musíme zvládnout. A taky jsme ho zvládli. Splnil se nám basketbalový sen a holky a kluci z Olomouckého Heyráku stáli na bronzovém stupni vítězů. A protože už i já vím, co je to basketbal, tak jsme se hned přihlásili do 3. ročníku Jr. NBA League a kvalifikaci máme úspěšně za sebou. Tak nám držte palce v nové cestě za basketbalovým snem.

Jana Kratinová

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2018/2019

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Anna Příkrylová

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Iveta Křhová	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Ivana Hlaváčová	ŠD208	ŠD
1.C	Mgr. Markéta Skácelová	ŠD204	ŠD
1.D	Mgr. Monika Babičková	ŠD207	ŠD
2.A	PaedDr. Dana Bouzková	313	309
2.B	Mgr. Hana Lipovská	322	309
2.C	Mgr. Dagmar Švestková	319	309
3.A	Mgr. Kateřina Navrátilová	136	131
3.B RvJ	Mgr. Marie Lipowski	137	131
3.C	Mgr. Radek Patsch	139	131
4.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	328
4.B RvJ	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	328
4.C	Mgr. Jiří Štrajť	306	328
5.A	Mgr. Simona Trávníčková	230	142
5.B RvJ	Mgr. Iveta Ženožičková	316	142
5.C	Mgr. Lenka Čichová	211	142
5.D	Mgr. Sandra Podhorná	320	142
5.F FST	Mgr. Květuše Korčáková	311	309

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Jana Svobodová	204	229
6.B RvJ	Mgr. Michala Navrátilová	305	329
6.C	Mgr. Marcela Zouharová	326	330
6.D RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	308	307
6.E	Mgr. Kristina Heklová	130	213
7.A RvTv	Mgr. Lucie Reichová	219	329
7.B RvJ	Mgr. Jana Manová	214	212
7.C	Mgr. Kristýna Kynclová	210	207
7.D RvTv	Mgr. Alena Pirklová	116	140
7.E	Mgr. Vladimíra Ráčlová	215	329
8.A RvTv	Mgr. Jana Vaňková	221	330
8.B RvJ	Mgr. Zdeňka Čafourková	222	207
8.C	Mgr. Vilém Figalla	219	140
8.D RvTv	Mgr. David Čech	205	140
8.E	Mgr. Kateřina Malinová	130	213
9.A RvTv	Mgr. Eva Dembická	209	207
9.B RvJ	Mgr. Iva Frýbortová	138	330
9.C	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
9.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	206	208

Netřídní učitelé / kabinet

Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Lucie Lehečková	213
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Lucie Nemerádová	208
Mgr. Karel Drlik	307	Mgr. Hana Peřinová	212
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Kateřina Dzurjaniková	329	Mgr. Jana Tmečková	140
Mgr. Milan Hampel	307	Mgr. Libor Večerek	307
Mgr. Libor Kalas	140	Mgr. Aneta Vrágová	213
Mgr. Michaela Konečná	229	Mgr. Tereza Vyskočilová	207

Školní poradenské pracoviště - personální obsazení
viz. webové stránky školy
Školní družina - oddělení a personální obsazení
viz. webové stránky školy

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Jitka Berková	E 22	24
2.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E 26	24
3.E	Mgr. Dana Veselá	E 23	24
3.F	Mgr. Jitka Ševčíková	E 25	24
4.E	Mgr. Lucie Valuřová	E 21	24
4.F	Mgr. Kateřina Dubanská	B 32	24
5.F	Mgr. Ivana Burianová	E 32	24
netřídní učitelka			
Mgr. Marie Stavínová			
24			

Úplně na závěr

A úplně na závěr si můžete přečíst proslov třídní učitelky loňské 9. C na slavnostním předávání vysvědčení na radnici. Přejeme všem našim žákům, aby se nespokojili jenom s pomyslnou hrubou stavbou.

Vážení zástupci města, školy, milí rodiče, žáci, přítomní, jsme zde, v těchto historických prostorách radnice, abychom se rozloučili s dalším školním rokem. Pro naše devátáky o to významnější událost, protože dnes převezmou své poslední vysvědčení na základní škole.

A tak se obracím na vás, děvčata a kluci. Kdo z vás by jednou nechtěl žít v útulném zařízení domě či bytě, ve kterém by se cítil pohodlně a bezpečně, v domě plném technických vymožeností moderní doby?

Základy tohoto domu začali budovat vaši rodiče a vaši nejbližší v okamžiku, kdy jste se narodili. Vychovávali vás podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. To jsou ty nejhlubší a nejpevnější základy, na kterých vyrostla vaše osobnost.

Poté jsme se začali na stavbě vašeho domu podílet i my – učitelé, vychovatelé, trenéři. Vedle poskytnutí základního vzdělání jsme se snažili vás naučit, jak si osvojit nové vědomosti a získávat další schopnosti. Hrubá stavba vašeho domu již stojí.

Nyní je řada na vás. Spokojíte se ve svém domě se standardním vybavením, nebo do něj zainvestujete a pořídíte si kvalitnější a trvalejší vybavení? Řeč není o vašem materiálním zázemí, ale o vašich nabytých teoretických znalostech a praktických dovednostech. Záleží jen na vás, zda a do jaké míry je budete v budoucnu prohlubovat a zdokonalovat je.

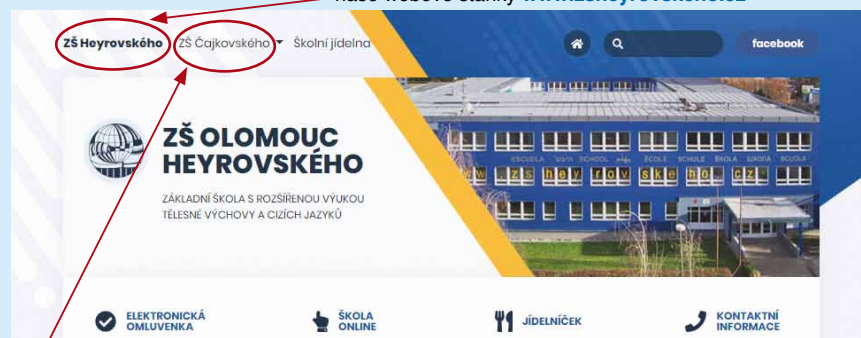
Přeju vám, abyste se ve svém domě cítili spokojeně, aby se vám tento dům stal skutečným domovem. Hodně štěstí!

Děkuji za pozornost.

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovského.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISŤE ČAJKOVSKÉHO**

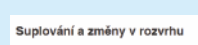
Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyra@volny.cz
Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075